

Riikka Kivinen

EUROOPAN KOMISSION KIINAN-STRATEGIAN ARGUMENTOINNIN TEKNIIKAT

Johtamisen ja talouden tiedekunta

Kandidaatintutkielma

Toukokuu 2022

TIIVISTELMÄ

Riikka Kivinen: Euroopan komission Kiinan-strategian argumentoinnin tekniikat
Kandidaatintutkielma
Tampereen yliopisto
Politiikan tutkimus
Toukokuu 2022

Tämän tutkielman aiheena on Euroopan komission argumentaatio koskien komission laatimaa Kiinan-strategiaa. Tutkielman tarkoituksena on selvittää minkälaisia kielellisiä keinoja Euroopan komissio käyttää argumentaationsa tukena. Tässä tutkielmassa aihetta lähestytään Chaïm Perelmanin argumentaatioteorian avulla, joka toimii tutkielman teoreettisena viitekehystenä. Perelmanin teorian mukaan argumentaatio on yleisön hyväksynnän tai kannatuksen hakemista esitetulle väitteelle. Tätä hyväksyntää voidaan tavoitella erilaisin kielellisin keinoin. Tutkielmassa keskitytään erityisesti Perelmanin määrittelemiin argumentoinnin tekniikoihin, joita ovat todellisuuden rakenteeseen nojaavat argumentit, todellisuuden rakennetta määrittävät argumentit sekä dissosiatiiiviset argumentit. Tutkielmassa vastataan tutkimuskysymykseen, löytyykö Euroopan komission Kiinan-strategiaa käsittelevistä tiedonannoista Chaïm Perelmanin argumentaatioteorian mukaisia argumentoinnin tekniikoita.

Tutkielmassa metodina käytettiin teorialähtöistä sisällönanalyysiä, jossa analyysirunko laadittiin Perelmanin argumentaatioteoriaa apuna käyttäen. Analyysissä aineistosta etsittiin Perelmanin teorian mukaisia todellisuuden rakenteeseen nojaavia argumentteja, todellisuuden rakennetta määrittäviä argumentteja ja dissosiatiiivisiä argumentteja. Tutkielman aineistona toimivat Euroopan komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteiset tiedonannot Euroopan parlamentille, Eurooppaneuvostolle ja neuvostolle koskien komission uutta Kiinan-strategiaa: vuonna 2016 julkaistu *EU:n uuden Kiinan-strategian lähtökohdat* ja vuonna 2019 julkaistu *Strateginen katsaus EU:n ja Kiinan suhteisiin*. Näistä tiedonannoista etsittiin analyysissä Perelmanin teorian mukaisia argumentoinnin tekniikoita.

Tutkielman tuloksena voidaan nähdä Euroopan komission Kiinan-strategiaa käsittelevistä tiedonannoista löytyvän Chaïm Perelmanin argumentaatioteorian mukaisia argumentoinnin tekniikoita. Tutkielman perusteella voidaan päätellä, että Euroopan komissio käyttää monenlaisia kielellisiä keinoja, joilla se pyrkii vaikuttamaan argumentaation yleisöön.

Avainsanat: EU, Euroopan komissio, Kiinan-strategia, argumentaatio, Chaïm Perelman, argumentoinnin tekniikat

Tämän julkaisun alkuperäisyys on tarkastettu Turnitin OriginalityCheck –ohjelmalla.

Sisällys

1. JOHDANTO	1
2. EUROOPAN UNIONI JA KIINA	4
2.1. EU:n ja Kiinan suhteet.....	4
2.2. Komission kommunikaatio.....	6
3. TUTKIELAMAN TEOREETTINEN VIITEKEHYS	9
3.1. Chaïm Perelmanin argumentaatioteoria	9
3.2. Perelmanin kritiikki	13
4. TUTKIELMAN METODI JA AINEISTO	15
4.1. Teorialähtöinen sisällönanalyysi	15
4.2. Aineiston esittely	17
5. ANALYYSI	19
5.1. EU:n uuden Kiinan-strategian lähtökohdat	19
5.1.1. Todellisuuden rakenteeseen nojaavat argumentit	19
5.1.2. Todellisuuden rakennetta määrittävät argumentit.....	21
5.1.3. Dissosiatiiiviset argumentit.....	23
5.2. Strateginen katsaus EU:n ja Kiinan suhteisiin.....	24
5.2.1. Todellisuuden rakenteeseen nojaavat argumentit	24
5.2.2. Todellisuuden rakennetta määrittävät argumentit.....	25
5.2.3. Dissosiatiiivinen argumentti.....	26
6. Johtopäätökset.....	27
LÄHTEET	29
Primääriaineisto:	29
Sekundääriaineisto:	29

Taulukko 1: Tuomen ja Sarajärven analyysirunko	31
Taulukko 2: Tutkielman analyysirunko	32
Liite 1: EU:n uuden Kiinan-strategian lähtökohdat analyysirunko.....	33
Liite 2: Strateginen katsaus EU:n ja Kiinan suhteisiin analyysirunko	39

1. JOHDANTO

Mielipietisiimme, käsityksiimme ja poliittisiin kantoihimme pyritään vaikuttamaan monelta eri suunnalta jatkuvasti. Yhteiskuntamme tulvii informaatiota, josta voi olla vaikeaa koota kattava käsitys oman mielipiteen muodostamista varten. Oma kriittinen ajattelu on tärkeä kansalaistaito. On hyvä tiedostaa erilaisia keinoja, joilla mielipiteisiimme ja käsityksiimme maailmasta voidaan pyrkiä vaikuttamaan. Esimerkiksi argumentaation keinoilla mielikuviamme eri aiheista voidaan muokata, jos argumentointi on vakuuttavaa.

Tutkielmani käsittelee Euroopan komission uuden Kiinan-strategian argumentaatiota. Tutkielmassa selvitän, minkälaisia argumentaation keinoja Euroopan komissio käyttää Kiinaa koskevissa tiedonannoissaan. Tutkielmassa ilmaiset Euroopan komissio ja komissio viittaavat samaan instituutioon. Komission nykyinen tapa puhua Kiinasta ei ole syntynyt tyhjiössä, vaan komissiolla on tavoitteet omien argumenttiansa hyväksyttävyyden tavoittelulle. Euroopan unionin (EU) ja Kiinan suhteita on mielenkiintoista tutkia Kiinan kasvavan kansainvälisen merkityksen ja vaikutusvallan vuoksi.

EU on vaikutusvaltainen kansainvälisen politiikan toimija. Se vastaa noin 14% koko maailman tavaroiden kaupasta (Eurostat 2021) ja se tekee tiivistä yhteistyötä Yhdistyneiden kansakuntien kanssa esimerkiksi kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden, kehityksen ja ihmisoikeuksien alalla (UNRIC 2007). Muun muassa näistä syystä EU:n arvoilla ja asenteilla on merkitystä niin kansallisilla kuin kansainvälisillä foorumeilla. EU ilmaisee asenteitaan ja tavoitteitaan muun muassa Euroopan komission tiedonantojen kautta (ks. Euroopan komissio 2016; Euroopan komissio 2019). Nämä tiedonannot ovat selontekoja EU:n strategioista suhteessa muihin valtioihin, ja kansainvälisistä suhteisiin. Ne ovat EU:n linjauksia eri teemoista. Näin ollen ne ovat vaikutusvaltaisia dokumentteja, joiden tarkoituksien tarkasteleminen on tärkeää EU:n kansainvälisten suhteiden tulkinnan ja ymmärtämisen kannalta.

Kiinan vaikutusvalta kansainvälisessä politiikassa on kasvanut merkittävästi viimeisten vuosikymmenten aikana, etenkin sen talouskasvu on ollut nopeaa. Maailman kauppajärjestön (WTO) mukaan vuonna 2020 Kiinan oli maailman suurin kauppatavaran viejä, ja toiseksi suurin maahantuojana (WTO 2022, 1). Vuonna 2019 EU oli Kiinan toiseksi suurin kauppatavaran viennin kohde, jonka

lisäksi EU oli suurin maahantuojaja Kiinaan (ma.). Kiinalla on iso rooli niin maailmantaloudessa, kuin EU:n talouden kannalta.

Koska Kiina ja EU ovat molemmat vaikutusvaltaisia kansainvälisiä toimijoita, niiden välisiä suhteita on keskeistä ymmärtää ja tutkia. Ne voivat toimillaan vaikuttaa maailmanpoliittisiin kysymyksiin ja tilanteisiin. Ne pyrkivät myös vaikuttamaan toisiinsa ja muiden toimijoiden, niin kansainvälisten kuin yksityisten ihmisten, käsityksiin toisistaan omien intressiensä mukaisesti. Se, kumpi hallitsee keskustelua Kiinan ja EU:n välisistä suhteista, luo kansainvälistä politiikkaa. Osapuolten argumentaatio vaikuttaa myös yksittäisten ihmisten käsityksiin kansainvälisestä politiikasta, EU:n ja Kiinan välisistä suhteista sekä mielikuviin Kiinasta ja EU:sta ylipäätään. Tästä syystä Kiinan ja EU:n tapaa puhua toisistaan on hedelmällistä tutkia.

Keskityn tutkimuksessa Euroopan komission uuden Kiinan-strategian argumentaation keinoihin. Komissio valikoitui tarkastelun kohteeksi, koska yksi sen tehtävistä on unionin edustaminen kansainvälisissä suhteissa ja siksi se sopii tutkimuksen aiheeseen. Tutkimustehtävänä on selvittää, *löytyykö Euroopan komission Kiinan-strategiaa käsittelevistä tiedonannoista Chaim Perelmanin argumentaatioteorian mukaisia argumentoinnin tekniikoita*. Tutkimus keskittyy siten komission käyttämään argumentaatioon, kieleen ja kielellisiin tapoihin vakuuttaa argumentaation yleisö omien kantojen hyväksyttävyydestä.

Euroopan komission ja koko Euroopan unionin argumentaatiota on tärkeä tarkastella kriittisesti. EU pyrkii esiintymään normatiivisena toimijana, siitä huolimatta myös sillä on omat intressit ja tavoitteet, joita se pyrkii edistämään toimillaan. EU:n pyrkimyksistä normatiivisuuteen huolimatta, se ei ole puolueeton toimija kansainvälisessä politiikassa. Erilaisin argumentaation keinoin EU voi vaikuttaa niin kansainvälisten toimijoiden kuin yksityisten henkilöiden käsityksiin itsestään ja muista. Sen lisäksi, että tarkastellaan sitä *mitä* EU sanoo, on olennaista keskittyä siihen *miten* EU asiansa ilmaisee. EU:n julkaisujen kriittinen tarkastelu argumentaation lähtökohdista on tärkeää, jotta voimme havaita keinoja, joilla EU pyrkii vaikuttamaan yleisöön omilla argumenteillaan.

Luvussa kaksi käyn läpi EU:n ja Kiinan välisiä suhteita sekä komission kommunikaatiota. EU ja Kiina kuvailevat suhdetta toisiinsa strategiseksi kumppanuudeksi, mutta tälle strategiselle kumppanuudelle ei ole yhtenäistä määritelmää. Komission kommunikaatiosta tehtyjen tutkimuksien perusteella pohjustan keskustelua komission argumentaation analyysistä.

Kolmannessa luvussa esittelen tutkielman teoreettisen viitekehyksen. Tutkielmassani hyödynnän Chaïm Perelmanin argumentaatioteoriassa määrittelemiä argumentoinnin tekniikoita. Perelmanin teorian mukaiset argumentoinnin tekniikat ovat kvasiloogiset argumentit (Perelman 2007, 62), todellisuuden rakenteeseen nojaavat argumentit (mt., 93), todellisuuden rakennetta määrittävät argumentit (mt., 120 & 129) sekä dissosiatiiiviset argumentit (mt., 142). Näistä tutkielman analyysissä käytän kolmea viimeksi mainittua, todellisuuden nojaavia argumentteja, todellisuuden rakennetta määrittäviä argumentteja ja dissosiatiiivisia argumentteja.

Neljäs luku sisältää tutkimusmetodin ja aineiston esittelyn. Tutkielman metodina käytän Perelmanin teoriaan suhteutettua teorialähtöistä sisällönanalyysiä. Perelmanin teorian pohjalta laadin analyysirungon, jossa argumentaatioteorian argumentoinnin tekniikat toimivat aineistosta etsittävinä indikaattoreina. Primääriaineistona tutkielmalle toimii Euroopan komission julkaisemat tiedonannot: *EU:n uuden Kiinan-strategian lähtökohdat* (Euroopan komissio 2016) ja *Strateginen katsaus EU:n ja Kiinan suhteisiin* (Euroopan komissio 2019). Näillä dokumenteilla voi vastata tutkimustehtävän määrittämään tutkimuskysymykseen, löytyykö Euroopan komission Kiinan-strategiaa käsittelevistä tiedonannoista Chaïm Perelmanin argumentaatioteorian mukaisia argumentoinnin tekniikoita. Dokumentit ovat Euroopan komission tiedonantoja, joten niiden avulla voin tarkastella EU:n tapaa puhua Kiinasta. Ne kattavat ajankohtaisen esimerkin EU:n näkökulmaan sen suhteista Kiinan kanssa. Näistä dokumenteista voidaan teorialähtöisellä sisällönanalyysillä etsiä Perelmanin argumentaatioteorian mukaisia elementtejä.

Viides luku sisältää tutkielmani analyysin, ja kuudennessa luvussa käyn läpi analyysiin pohjautuvat johtopäätökseni ja yhteenvedon tutkielmasta. Tämän lisäksi pohdin mahdollisia lisätutkimusaiheita.

2. EUROOPAN UNIONI JA KIINA

2.1. EU:n ja Kiinan suhteet

Euroopan unionin edeltäjä Euroopan yhteisöt solmivat viralliset diplomaattiset suhteet Kiinan kansantasavallan kanssa vuonna 1975, yhteistyö Kiinan kanssa syveni seuraavina vuosina ja Euroopan yhteisöjen komissio avasi delegaationsa Pekingissä vuonna 1988 (Song 2012, 19). EU:lla ja Kiinalla on siis pitkä yhteistyön historia, joka on käynyt läpi niin hyviä kuin vaikeampiakin aikoja. EU hoitaa suhteitaan Kiinaan esimerkiksi komission julkaiseman Kiinan-strategian avulla. Komission ensimmäinen poliittinen julkilausuma Kiinasta *A long term policy for China-Europe relations* julkaistiin vuonna 1995. Jo silloin komissio puhui Kiinan noususta ja siitä kuinka Kiina tulee liittää kansainväliseen yhteisöön (Euroopan yhteisöjen komissio 1995). Tästä alkoikin EU:n ja Kiinan tiiviimpi yhteistyö ja panostus niiden välisiin diplomaattisiin suhteisiin. EU:n ja Kiinan suhteet ovat Euroopan ulkosuhdehallinnon mukaan tällä hetkellä heikentyneet muun muassa Kiinan vastatoimien sille asetettujen sanktioiden, talouden manipuloinnin, yhteismarkkinoiden vastaisien toimien sekä Kiinan kannan Ukrainan sotaan vuoksi (European Union External Action 2022, 1). Tästä huolimatta vuonna 2019 julkaistu komission tiedonanto Strateginen katsaus EU:n ja Kiinan suhteisiin todetaan olevan edelleen voimassa (ma.). Näin EU hahmottaa nykyistä suhdettaan Kiinaan itse.

EU:n ja Kiinan suhteet ovat muuttuneet viimeisten vuosikymmenien aikana, etenkin vuonna 2003 julkistetun strategisen kumppanuuden myötä, jonka tarkoitus oli laajentaa yhteistyö talouden lisäksi myös poliittiselle ja turvallisuuden tasoille (Christiansen & Maher 2017, 122). EU:lle strateginen kumppanuus merkitsee Christiansenin ja Maherin mukaan Pekingin integraation kansainväliseen järjestelmään tukemista sekä EU:n valmiutta suuremman roolin kansainvälisissä suhteissa ottamista, ja Kiinalle sen tarkoitus oli myötävaikuttaa sen talouden modernisaatioon, vahvistaa Kiinan hallinnon legitiimiyttä ja edesauttaa moninapaisen kansainvälisen järjestelmän kehitystä (ma.).

Strategisen kumppanuuden merkityksestä osapuolille on erilaisia tulkintoja, tästä huolimatta se on yleinen tapa kuvata EU:n ja Kiinan nykyistä suhdetta tosiinsa. Songin mukaan strategisen kumppanuuden merkityksestä ei ole kuitenkaan täysin yhtenevää linjaa osapuolien välillä, joka on aiheuttanut erimielisyyksiä ja kitkaa EU-Kiina suhteisiin. EU:lle strateginen kumppanuuden merkitys on painottunut turvallisuuspolitiikan puolelle, jossa keskeisiä aiheita kumppanuudessa on terrorismin vastainen työ, ydinaseiden leviämisen estäminen ja Afrikka (Song 2012, 30). Kiinalle strateginen

kumppanuus EU:n kanssa on merkinnyt laaja-alaisempaa yhteistyötä, joka kattaa suurimman osan mahdollisista yhteistyön mahdollisuuksista. Kiinassa strategiseen kumppanuuteen on esimerkiksi luettu kattavasti ja monitasoisesti talous, tiede, teknologia, politiikka ja kulttuuri, jossa kumppanuuden strategisuus merkitsee pitkäkestoista yhteistyötä, joka ylittää ideologiset ja yhteiskunnalliset eriväisyydet ja johon ei vaikuta poikkeavat yksittäistapaukset (ma.). Kumppanuus Kiinan sanoin merkitsee tasavertaista vuorovaikutusta, molemminpuolista hyötyä, luottamusta ja kunnioitusta, yhteisymmärryksen löytämistä suuriin kysymyksiin ja pienten erimielisyyksien hyväksymistä (ma.).

Christiansenin ja Maherin, sekä Songin käsitysten EU:n ja Kiinan strategisesta kumppanuudesta on eroja. Songin käsitys EU:n kannasta strategiseen kumppanuuteen keskittyy vain turvallisuuden alalle, kun taas Christiansen ja Maher näkevät EU:lla olevan myös muita tavoitteita. Euroopan komission omissa tiedonannoissa esitetään myös toive laajempaan yhteistyöhön, mitä Song antaa ymmärtää (ks. Euroopan komissio 2016). Songin esitys Kiinan toiveista strategiselle kumppanuudelle kattaa yhteistyön aloja erittäin laajalti, kun taas Christiansen ja Maher esittävät suppeamman tulkinnan Kiinan strategisen kumppanuuden tavoitteista. Yhteneväisyyksiä niistä voidaan löytää tästä huolimatta, kuten sen, että strateginen kumppanuus merkitsee hieman eri asioita molemmille osapuolille. Strategisen kumppanuuden merkitystä tarkasteltaessa on kuitenkin otettava huomioon ero osapuolten teoissa ja sanoissa. Puheet tietyistä toimista ja tietynlaisesta yhteistyöstä eivät kanna ilman konkreettisia tekoja molemmilta puolilta. Tästä syystä on tärkeää tutkia sitä, mitä EU ja Kiinan tekevät saavuttaakseen toivotunlaisen yhteistyön. Tähän kuuluu myös se, kuinka ne pyrkivät vaikuttamaan toisiinsa, sekä millaisin keinoin ne yrittävät vakuuttaa toisen osapuolen omasta kannastaan, sekä miten ne perustelevat oman kantansa laajemmalle yleisölle, kuten omille kansalaisilleen sekä kansainväliselle yhteisölle. Jos dialogi ei edisty molemminpuolisesti, ei hienoista sanoista voida siirtyä tekoihin.

Christiansen ja Maher kuvaa tutkimuksensa johtopäätöksissä EU:n ja Kiinan suhteiden kahta puolta. Taloudellisesti EU ja Kiina tekevät erittäin tiivistä yhteistyötä, mutta turvallisuudesta ja normatiivisista aiheista keskusteltaessa osapuolet ovat etäisiä (Christiansen & Maher 2017, 129). Heidän mukaansa EU ja Kiina ovat tietyin tavoin läheiset kumppanit, joilla on joitain yhteisiä intressejä alati muuttuvassa maailmassa, mutta eroavat toisistaan maailmankuvansa ja erityisten intressiensä kohdalla (ma.). Suhteiden muodostumista ei heidän mielestään helpota EU:n hajanainen luonne, sen moninaisten jäsenmaiden vuoksi (ma.).

Katja Levy ja Ágota Révész (2021) tutkivat EU:n moninaisuuden vaikutusta EU:n ja Kiinan suhteisiin. Heidän mukaansa EU:n on vaikea saavuttaa yhtenäinen kanta Kiinaa kohtaan, koska jäsenmaiden

suhtautumiseen Kiinaan vaikuttaa niiden yksilölliset käsitykset omasta geopoliittisesta sijainnista, historiasta ja ulkopoliittisista kokemuksista, jotka vaikuttavat niiden tarpeisiin ja odotuksiin EU:ta ja Kiinaa kohtaan (ma., 3). Heidän johtopäätöksensä on, että yhtenäistä EU:n kantaa Kiinaan ja niiden välisiin suhteisiin ei voida saavuttaa, ellei jäsenmaiden erilaisia lähtökohtia oteta tarpeeksi huomioon (ma., 31).

Yhtenäistä ulkopoliittista ääntä EU pyrkii käyttämään esimerkiksi Euroopan komission kautta. Komission vastuualueelle kuuluu unionin kansainväliset suhteet, joten sen merkitys EU:n ja Kiinan suhteissa on merkittävä. Tästä syystä komission tapaan puhua Kiinasta on syytä kiinnittää huomiota, sillä se edustaa EU:n yhtenäistä kantaa ja suhtautumista Kiinaan. Komission tavoitteet EU:n ja Kiinan välisille suhteille esitetään vuonna 2016 julkaistussa uudessa Kiinan-strategiassa (Euroopan komissio 2016). Kiinan-strategia tarjoaa yhtenäisen lähestymistavan Kiinaan, sekä raamit EU:n toivomalle yhteistyölle Kiinan kanssa.

2.2. Komission kommunikaatio

EU:n ja Kiinan suhteista on tehty paljon tutkimusta. Yksi EU:n tapa kommunikoida sen suhteista on Euroopan komission julkaisemat tiedonannot. Nämä tiedonannot sisältävät keskeisiä EU:lle tärkeitä teemoja, asiakysymyksiä sekä toiveita ja tavoitteita, joita komissio haluaa edistää toiminnallaan. Komission tapaa esittää asiansa ja argumenttinsa on tärkeää tarkastella, jotta voidaan ymmärtää, kuinka komissio pyrkii kielellisin keinoin vaikuttamaan lukijan mielipiteisiin sen tiedonantojen käsittelemistä aiheista. Komission tiedonannot ovat tarkoituksen mukaisesti tärkeä osa komission pyrkimyksiä parantaa julkisuuden kuvaa EU:sta ja komissiosta, lisätä tietoisuutta EU:n päätöksistä ja kannoista, ajankohtaisista kysymyksistä ja vähentämään väärää tietoa (Euroopan komissio 2020, 8). Komission omat tarkoitukset ovat siis selkeät. Tärkeää onkin kriittisesti tarkastella sitä, kuinka se pyrkii vakuuttamaan lukijan sen kantojen hyväksyttävyydestä. Kun komission kommunikaatiota tarkastellaan kriittisesti, voidaan mahdollisiin epäkohtiin komission toiminnassa puuttua tehokkaammin.

Komission argumentaatiota on tutkinut esimerkiksi Corina Andone. Hän tutki komission antamien suosituksiin liittyvää lehdistötiedotteiden argumentaatiota. Komission antamat suositukset eivät ole lainvoimaisia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen konsolidoidun toisinnon 288. artiklan mukaisesti (EUVL 2012), joten niissä käytetyt argumentaation keinot ovat tärkeässä roolissa siinä, kuinka ne otetaan vastaan jäsenmaissa. Andonen tutkimuksen tarkoituksena oli tulkita komission

argumentaatorakenteita ja argumentaatiotyyppejä, sekä osoittaa, kuinka komission argumentaatio on suunniteltu vakuuttamaan tietyn toiminnan hyväksyttävyydestä (Andone 2022, 71).

Andonen tutkimuksen johtopäätöksissä hän tunnisti aineistostaan kolme keskeistä argumentaatiokeinoa: pragmaattinen argumentointi, auktoriteettiin vetoavan argumentoinnin sekä pelkoon vetoavan argumentoinnin, joita käytettiin vakuuttamaan komission pääargumentin hyväksyttävyyttä (Andone 2022, 83). Hän myös päätyy johtopäätökseen siitä, että komission argumentaatorakenteissa nähdään kuinka komissio käyttää siteeraamista tukeakseen argumentaatiotaan, mutta Andonen mukaan tämä saattaa jopa heikentää komission argumentaation vakuuttavuutta (ma., 84). Andonen tutkimus havainnollisti komission tapoja pyrkiä vakuuttamaan yleisö sen argumenteista ja kantojensa hyväksyttävyydestä.

Maria Lindholmin mukaan Euroopan komission lehdistötiedotteissa käyttämän kommunikaation tarkastelu on vähän tutkittu aihealue, joka on lisätutkimuksen ja perehtymisen tarpeessa (Lindholm 2008, 33). Hän analysoi tutkimuksessaan komission kommunikaation tapoja ja vertaa niitä Ranskan ja Ruotsin vastaaviin kansallisiin lehdistötiedotteisiin. Hänen tutkimuksensa lähestyi Euroopan komission kommunikaatiota yhdistäen tekstin analyysin ja etnografian, jonka avulla hän analysoi komission tekstimuodossa olevista julkaisuista löytyvää ”tekstin kaavaa” (ma., 39. Käännös: R.K.)¹. Hän tarkastelee tutkimuksessaan tekstin kaavan kolmea rakenteellista osaa, jotka ovat ”*johdanto, sitaatti ja intertekstuaaliset viittaukset*” (ma., 41. Käännös: R.K.)².

Johtopäätöksissään Lindholm toteaa komission lehdistötiedotteiden johdannon toimivan myös itsenäisesti toimivana tiivistelmänä (Lindholm 2008, 50). Koska komissio on instituutiona hajanainen, Lindholm näkee sitaatin antavan lehdistötiedotteessa komissiolle tunnistettavat kasvot (ma.). Lindholmin mukaan lehdistötiedotteen viestinnän lajityypille kuuluu olettaa siitä, että se ei ole poliittisen väittelyn areena, joten hänen mukaansa sitaatti antaa lehdistötiedotteelle tyypilliseen tapaan suostuttelevan ilmeen, pelkän informaation sijaan ja sitoo lausahduksen yhteen komissaariin, eikä koko komissioon (ma.). Intertekstuaalisuus on Lindholmin mukaan yleistä komission lehdistötiedotteissa, joka voi hänen mukaansa kertoa siitä, että komissio hakee legitimitettiin omalle toiminnalleen muista

¹ Alkuperäinen lähde: “text pattern” (Lindholm 2008, 39).

² Alkuperäinen lähde: “the *introduction*, the *quotation* and the *intertextual references*” (Lindholm 2008, 41). (Korostus on peräisin alkuperäisestä lähteestä.)

teksteistä ja aloitteista (ma., 51). Yhdeksi komission lehdistötiedotteiden tarkoitukseksi Lindholm määrittelee komission tarpeen vakuuttaa lukijat siitä, että toimet EU:n tasolla ovat tarpeellisia (ma.).

Andonen ja Lindholmin tutkimukset ovat osa laajempaa keskustelua komission argumentaatioon keskittyvistä tutkimuksista. Molempien tutkimuksien johtopäätöksissä käsiteltiin sitaattien käyttöä argumentaation keinona, mutta johtopäätökset olivat toisistaan eriäviä. Andonen mielestä sitaatit saattoivat negatiivisesti vaikuttaa komission argumenttien vakuuttavuuteen, kun taas Lindholm näki sitaattien tuovan komission kommunikaatiolle positiivisemmän henkilökohtaisemman sävyn, joka vetoaisi lukijaan. Tästä on hyvä huomata, että komission argumentaation hyväksyttävyyttä voidaan analysoida monella eri tavalla ja päätyä erilaisiin johtopäätöksiin. Tutkimukset kuitenkin havainnollistivat erilaisia keinoja, joilla komissio pyrkii vakuuttamaan lukijan tai argumentaation kohteen oman kannan hyväksyttävyydestä. Molemmat Andone ja Lindholm päätyvät johtopäätöksissään tulokseen siitä, että komissio pyrkii vakuuttamaan oman kantansa hyväksyttävyyden erilaisin argumentaation keinoin.

Oman tutkielmani tavoite on myös tarkastella sitä, millä tavalla komissio argumentoi oman kantansa puolesta. Kuten Andone ja Lindholmkin tutkivat, minusta on mielenkiintoista selvittää, minkälaisia kielellisiä keinoja komissio käyttää argumentaatiossaan. Argumentaatiota on niin monenlaista, että aiheesta on mahdollista tehdä monenlaista tutkimusta. Lähestyn komission argumentaatiota hieman erilaisesta lähtökohdasta kuin Andone ja Lindholm. Selvitän tutkimuksessani, löytyykö Euroopan komission Kiinan-strategiaa käsittelevistä tiedonannoista Chaïm Perelmanin argumentaatioteorian mukaisia argumentoinnin tekniikoita. Tarkastelen komission argumentaatiota siis teorialähtöisellä sisällönanalyysillä selvittääkseni, käyttäkö komissio näitä tiettyjä argumentoinnin tekniikoita tiedonannoissaan.

3. TUTKIELAMAN TEOREETTINEN VIITEKEHYS

3.1. Chaïm Perelmanin argumentaatioteoria

Uuden retoriikan keskeisimmistä teoreetikoista Chaïm Perelman keskittyy argumentointiin ja siihen, kuinka argumentoivaa tekstiä ja puhetta voidaan analysoida ja miten sen pätevyyttä voidaan arvioida (Summa 1996, 51–52). Argumentaatioissa on Perelmanin mukaan kyse yleisön hyväksynnän tai kannatuksen hakemista esitetyille väitteille (Perelman 2007, 16). Tämä on mielenkiintoinen lähtökohta suhteessa Euroopan komission tiedonantojen tarkasteluun. Perelmanin argumentaatioteoria sopii tutkielmani teoreettiseksi viitekehyykseksi, koska sen avulla voi uutta Kiinan-strategiaa koskevista Euroopan komission tiedonannoista etsiä argumentaatioteorian mukaisia piirteitä, erityisesti keskittyen vakuuttamisen keinoihin. Argumentaatioteorian valossa komission tiedonantoja voi arvioida siten, kuinka niillä pyritään vaikuttamaan lukijan – Perelmanin teorian mukaisesti niin kutsutun yleisön – mielikuvaan ja käsitykseen Kiinasta ja EU:n suhteesta Kiinaan.

Dialektinen päättely Perelmanin mukaan tarkoittaa sitä, että argumenttien avulla yleisö pyritään vakuuttamaan mahdollisesti jopa kiistanalaisista väitteistä (Perelman 2007, 8). Dialektinen päättely keskittyy siten mielipiteisiin, ei faktoihin tai totuuteen. Perelman korostaa dialektisen päättelyn arvon riippuvan siitä, vakuuttaako se yleisön kannastaan, eikä sen totuuden mukaisuudesta (mt., 9). Dialektisia päätelmiä tutkii uusi retoriikka, joka pohjautuu vankasti Aristoteleen retoriikkaan (mt., 11).

Perelmanin mukaan argumentaation yleisö on ”kaikki ne, joihin puhuja haluaa argumentaatiolla vaikuttaa” (Perelman 2007, 21). Näin ollen voidaan pohtia, kenelle Euroopan komissio suuntaa tiedonantonsa. Onko komission tiedonannot EU:n jäsenmaiden hallituksia, kansalaisia vai muita kansainvälisiä toimijoita ja valtioita varten? Tässä tutkielmassa yleisön merkitykseen argumentaation kannalta ei kuitenkaan paneuduta sen syvemmin, mutta se on mielenkiintoinen aihe mahdolliselle jatko tutkielmalle.

Chaïm Perelman määrittelee argumentaatioteoriassaan vakuuttamisen keinoja. Perelman jakaa argumentoinnin uskottavuuden vakuuttamisen kahteen osaan: argumentoinnin lähtökohtiin ja argumentoinnin tekniikoihin (Summa 1996, 69). Argumentoinnin lähtökohdat Perelmanin mukaan ovat oletettavia, niin sanottuja esisopimuksia, joista argumentoija ja yleisö ovat samaa mieltä, ja argumentoinnin tekniikat ovat kielellisiä argumentin rakentamisen resursseja (mt., 70). Etenkin

argumentoinnin tekniikoilla – joita ovat Perelmanin teoriassa esimerkiksi väitteiden uskottavuuteen vaikuttavat asioiden kytkennät, vertaukset, analogiat, esimerkit ja vastakkainasettelut (mt., 71) – voidaan aineistosta löytää mielenkiintoisia kielellisiä tapoja vaikuttaa lukijan mielikuvaan Kiinasta, Euroopan unionista ja niiden välisestä suhteesta. Tästä syystä tutkielmassani keskityn Perelmanin teorian mukaisiin argumentoinnin tekniikoiden analysoimiseen.

Perelmanin argumentaatioteorian argumentoinnin tekniikat hän jakaa neljään osaan. Perelmanin määrittelemät argumentoinnin tekniikat ovat kvasiloogiset argumentit (Perelman 2007, 62), todellisuuden rakenteeseen nojaavat argumentit (mt., 93), todellisuuden rakenneta määrittävät argumentit (mt., 120 & 129) sekä dissosiatiiiviset argumentit (mt., 142).

Kvasiloogiset argumentit vaikuttavat loogisilta ja ne voidaan rinnastaa muodolliseen päättelyyn, mutta kvasiloogiset argumentit eivät ole täysin ristiriidattomia ja siten ne voivat olla epäjohdonmukaisia (Perelman 2007, 62). Siinä missä looginen päättely on aukotonta ja sulkee ristiriidat päättelyn ulkopuolelle, kvasiloogiset argumentit ovat heikompia argumentteja, joissa on vielä monia tulkinnan mahdollisuuksia (mt.). Ymmärrän kvasiloogisen argumentin siis siten, että se vaikuttaa loogiselta ja järkevältä, olematta täysin aukoton argumentti. Kvasiloogiset argumentit eivät ole siis täysin vakuuttavia, jos yleisö lähtee purkamaan argumenttia. Yleisö pystyy esittämään kritiikkiä, joka osoittaa argumentin ristiriitaisuuden tai vajavaisuuden. Kvasiloogiset argumentit ovat mielestäni tästä syystä tutkielman analyysin kannalta merkityksettömiä, koska kvasiloogiset argumentit yksinkertaisuudessaan ovat argumentteja, jotka eivät ole hyviä tai kestä kritiikkiä. Koska en tutkielmassani keskity Euroopan komission argumenttien hyvyyteen, vaan analysoin niitä keinoja, joilla väitteitä tehdään, ei kvasilooginen argumentti ole keskeinen osa teoriaa, joka vastaisi tutkielmani tutkimuskysymykseen.

Todellisuuden rakenteeseen nojaavat argumentit Perelman jakaa kahteen eri tyyppiin; peräkkäisyysiteisiin sekä rinnakkaisuussiteisiin (Perelman 2007, 93). Peräkkäisyysiteet ovat argumentteja, jotka rakennetaan esimerkiksi ilmiöiden tai tapahtumien syy-seuraussuhteiden varaan (mt.). Tämänlaiset argumentit voivat pohjautua Perelmanin mukaan esimerkiksi korrelaatioihin tai luonnonlakeihin, todellisuuden rakenteeseen nojaavat argumentit voivat olla siten pragmaattisia argumentteja, joiden vakuuttavuus arvioidaan väitettyjen argumenttien seurauksien perusteella (mt., 94–95). Ymmärrän peräkkäisyysuhteet sellaisina argumentoinnin keinoina, jos esitetyn argumentin tapahtuman tai ilmiön seuraus on hyvä, niin argumenttikin esiintyy hyvänä ja vakuuttavana. Tällainen argumentti voidaan rakentaa myös syyseuraus suhteen varaan.

Kun peräkkäisyysiteet kuvaavat saman tasoisia ilmiöitä ja niiden välisiä suhteita, rinnakkaisuussiteille perustuvat argumentit kehittyvät eri tasoisten asioiden välisten suhteiden varaan (Perelman 2007, 102). Nämä eri tasoiset asiat ovat yleensä Perelmanin mukaan henkilö ja hänen olemuksensa suhde hänen ilmentymäänsä, esimerkiksi hänen tekoihinsa (mt., 103). Peräkkäisyysiteisiin verrattuna, jossa syyllä on aina seuraus, rinnakkaisuussiteissä ei ole aina ilmiselvää missä järjestyksessä ilmiöt vaikuttavat toisiinsa (mt.). Perelmanin argumentaatioteoria ei ota kantaa tästä seuraavaan filosofiseen keskusteluun, jossa joko henkilön olemassaolo määrää hänen olemuksensa ja tekonsa tai jossa henkilö määräytyy vain tekojensa ja ilmenemisensä kautta, Perelman toteaa vain henkilön ja hänen tekojensa olevan jatkuvassa vuorovaikutuksessa keskenään (mt.). Kuvaava esimerkki tästä voi esimerkiksi olla henkilön omaava maine, arvostus tai auktoriteetti, joka vaikuttaa hänen tekoihinsa ja yleisön tapaan tulkita hänen tekojaan (mt., 106–108). Rinnakkaisuussiteet ymmärrän Perelmanin selittämänä siten, että argumentaation kannalta rinnakkaisuussiteillä henkilö ja hänen tekonsa rinnastetaan toisiinsa argumentaation vakuuttavuuden tueksi. Maineeseen ja auktoriteettiin vetoaminen vaikuttavat argumentin uskottavuuteen.

Todellisuuden rakennetta määrittävät argumentit ovat esimerkkejä, havainnollistuksia, malleja, analogioita ja metaforia (Summa 1996, 71; Perelman 2007, 120, 129). Kun argumentaatio tapahtuu esimerkin avulla, pyritään silloin Perelmanin mukaan todistamaan se, että tapaus ei ole ainutlaatuinen, tai esimerkin avulla voidaan myös yleistää erityistapaus laajempaan kontekstiin (Perelman 2007, 120). Perelman esittää esimerkkien vakuuttavuuden argumentoinnissa johtuvan siitä, että ”Kielemme ansiosta pidämme luonnollisena alistaa samalle säännölle asiat, joita on luonnehdittu samoin. Perusteluja tarvitaan pikemminkin niiden erottamiselle toisistaan” (mt., 122). Esimerkki toimii siis ennakkotapauksena tai sääntönä, joka tukee argumenttia ja sen uskottavuutta. Yksittäistapaus voidaan esimerkin avulla yleistää edustamaan laajempaa kontekstia.

Havainnollistaminen voi toimia argumentaatiokeinona, kun ennakkotapaus tai sääntö on jo yleisön hyväksymä (Perelman 2007, 122). Havainnollistaminen voi tuoda esille erityistapauksen, joka sekä vahvistaa sääntöä että on konkreettinen esimerkki siitä (mt., 124). Havainnollistaminen argumentaatiokkeinona on siis esimerkkejä siinä kontekstissa, että esitettyyn väitteeseen suhtaudutaan jo ennestään hyväksyttynä. Tässä ero Perelmanin teorian mukaiseen esimerkkiin tulee siis argumentoinnin lähtökohdista. Jos väitteelle haetaan hyväksyntää, on kyse teorian mukaan esimerkistä. Esimerkkiä voidaan käyttää myös jo hyväksytyyn argumentin tukemiseen, mutta silloin kyse on havainnollistamisesta.

Malli toimii argumentaatiossa jäljiteltävänä ennakkotapauksena, tästä hyvä esimerkki Perelmanin mukaan on tuomioistuinten päätökset, jotka toimivat ennakkotapauksina tuleville oikeustapauksille (Perelman 2007, 125). Mallien jäljittely antaa Perelmanin mukaan ”käyttäytymiselle selkeän suunnan” (mt., 127). Vaihtoehtoisesti mallit voivat toimia myös epätoivottuina malleina, jolloin ne ovat vastamalleja (mt., 126). Vastamallien tapauksessa, argumentti perustuu vastamallista erottautumiseen (mt., 127). Erilaiset valmiit toimintaa ja käyttäytymistä määrittelevät mallit toimivat argumentoinnin tekniikkana.

Perelman määrittelee analogian moninaisen merkityksen tässä kontekstissa tarkoittamaan kahden ilmiön tai tapauksen samankaltaisuutta suhteessa toisiinsa, eikä suoraa yhtäläisyyttä (Perelman 2007, 129). Perelman havainnollistaa analogiaa seuraavalla tavalla. Missä algebrassa voidaan osoittaa muuttujien suhteiden yhtäläisyyttä seuraavasti symmetrian avulla kun $\frac{a}{b} = \frac{b}{c}$, niin myös $\frac{c}{d} = \frac{a}{b}$, analogiassa ”a:n suhde b:hen jotenkin muistuttaa c:n suhdetta d:hen” (mt.). Ymmärrän Perelmanin tavan määritellä analogia siten, että kahden ilmiön tai tapahtuman suhde toisiinsa ei ole täysin vastaavalla tavalla yhtenäisiä keskenään, mutta siitä huolimatta ne ovat tarpeeksi samanlaiset, jotta niillä voidaan tukea argumentin vakuuttavuutta.

Viimeisenä todellisuuden rakennetta määrittävistä argumentin tyyleistä on metafora. Perelmanin käyttämä määritelmä metaforasta on kapeampi, kuin Aristoteleen määritelmä, johon Perelmanin käsitys metaforasta pitkälti perustuu. Perelman keskittyy omassa määritelmässään vain analogian kautta syntyvään metaforaan, jossa metafora on ”teeman ja perustan sulautumisen tuloksena syntynyt tiivistynyt analogia (Perelman 2007, 136).

Joskus todellisuus ja sen ilmentymät ovat ristiriidassa keskenään. Perelmanin teorian mukainen dissosiaatio, eli käsite-erottelut, selittää epäjohdonmukaisuuksia todellisuudessa ja sen ilmentymissä (Perelman 2007, 142). Tavallisesti todellisuus on sitä miltä se ilmiönä näyttää, sillä todellisuuteen pätee ristiriidattomuuden periaate, eli sille ei samanaikaisesti voi kuulua ja olla kuulumatta tiettyä ominaisuutta (mt., 142–143). Todellisuutta kuvaavat ilmiöt voivat olla todellisuutta vastaavia tai sitä peittäviä (mt. 143). Perelman havainnollistaa tätä mahdollista ristiriitaa todellisuuden ja sen ilmentymisen välillä airolla, joka vedenpinnan alapuolella näyttää olevan taittunut, mutta tunnusteltaessa on todellisuudessa edelleen suora (mt.143). Airo ei voi olla suora ja taittunut samanaikaisesti, tällöin sen taittunut olomuoto on todellisuutta peittävä ilmiö. Tällöin todellisuuden ja

sen ilmentymän välillä on dissosiaatio, ja todellisuudesta voidaan erottaa siihen kuulumattomat ominaisuudet. Toisin sanoen, dissosiativinen argumentointi pyrkii vakuuttamaan yleisön todellisuuden luonteesta erottelemalla siitä sitä pettävät ilmentymät. Tällaisella argumentoinnilla voidaan joko sulkea tietynlaisia tulkintoja pois, tai erotella asioita toisistaan ja pyrkiä vakuuttamaan yleisö kokonaisuudesta vakuuttamalla se ensin sen osista.

3.2. Perelmanin kritiikki

Perelmanin teoriaa on kritisoitu esimerkiksi siitä, että sen perusoletuksena on ajatus yhteistoiminnallisuudesta (Summa 1996, 72). Kaikkien tavoitteena argumentoinnissa ei ole yhteisymmärrys ja yhteisen tavoitteen saavuttaminen, etenkin kärkkäiden poliittisten kiistojen luonne voi olla tämän kannalta ongelmallinen.

Hilkka Summan mukaan Michael Mayer (1993) kritisoi Perelmanin rajaavan retoriikan vain sen argumentaatioon keskittyviin ominaisuuksiin, siten keskittyen retoriikassa vain sen rationaaliseen puoleen ja hyläten kaunopuheisuuden ja manipulatiivisuuden tarkoituksellisuuden, jotka ovat olennainen osa retoriikan käsitettä (Summa 1996, 72).

Summa esittää myös Christian Plantinin (1990) kritisoineen Perelmanin teorian universaaliyleisön ongelmallisuutta, etenkin poliittisen retoriikan kontekstissa ryhmä- ja luokka kohtaisiin intresseihin vetoaminen ei ole universaalialia (Summa 1996, 73). Keskeisin kritiikki Perelmanin teorialle tulee juuri Plantinilta; Perelmanin teoriaan kuuluu oletus siitä, että kaikkien retoristen tilanteiden on mahdollista hyvällä argumentaatiolla päätyä konsensukseen (mt.).

Perelmanin tavoite teoriallaan oli määritellä hyvää ja merkittävää argumentaatiota, jonka onnistumisesta se on saanut osakseen kritiikkiä. Tästä huolimatta Perelmanin teoria on toiminut retoriikan keinojen havainnollistajana ja argumentoinnin tekniikkojen määrittelijänä. Tästä syystä Perelmanin teoria on oivallinen myös tähän tutkielmaan, jossa en ota kantaa EU:n argumentoinnin hyväksyttävyyteen, vaan selvitän sen argumentoinnin keinoja.

Perelmanin lisäksi yksi keskeisimmistä teoreetikoista argumentaation alalla on Stephen Toulmin. Toulminin argumentaatioteoria on kiinnostunut ensisijaisesti oikeuttavista argumenteista, ”joita esitetään väittämien tueksi, rakenteista, joita niillä voidaan odottaa olevan, ansioista, joita ne voivat väittää omistavansa, ja tavoista, joilla niitä luokittelemme, arvioimme ja kritisoimme” (Toulmin 2015, 27). Näin ollen Toulminin argumentaatioteoria keskittyy argumenttien oikeutukseen, eli pätevyys ja

epäpätevyyden, analysointiin. Toulminin mukaan esitetty väite on pystyttävä osoittamaan todenmukaiseksi vetoamalla niihin tosiasioihin, joihin väite pohjautuu (mt., 129).

Toulminin argumentaatioteorian mahdollisesti tunnetuin osa on hänen laatimansa argumenttien kaava, jonka avulla argumenttien hyväksyttävyyttä, pätevyyttä ja oikeutusta voidaan analysoida. Tähän argumenttien kaavaan kuuluvat argumentin lähtötiedot (D), oikeutus (W), väite tai johtopäätös (C), laatumääreet (Q), poikkeus- tai vastatodisteluehdot (R) ja taustatuki (B) (Toulmin 2015, 131, 134, 137). Toulminin argumentaatioteorian ansiot ovat erityisesti argumenttien hyväksyttävyyden analysoinnissa, ja tältä kannalta Toulminin teoria on kattavampi ja pätevämpi Perelmanin teoriaan verrattuna. Koska tässä tutkielmassa kuitenkin keskityn argumentaatioissa käytettyihin kielellisiin keinoihin, eikä argumentaation hyväksyttävyyteen, Perelmanin argumentaatioteorian argumentoinnin tekniikat soveltuvat tutkielman teoreettiseksi viitekehikseksi oivallisesti.

4. TUTKIELMAN METODI JA AINEISTO

4.1. Teorialähtöinen sisällönanalyysi

Tutkimusmetodina käytän teorialähtöistä sisällönanalyysiä. Teorialähtöinen sisällönanalyysi rakennetaan tietyn teorian varaan, jonka mukaan määritellään tutkimukselle olennaiset käsitteet (Tuomi & Sarajärvi 2018, 4.2). Näin ollen rakennan teorialähtöisen analyysini Perelmanin argumentaatioteorialle, ja hyödynnän sen tarjoamia käsitteitä ja lähtökohtia tutkielmani aineiston analyysissä. Hyödynnän tutkielmassani erityisesti Perelmanin argumentaatioteoriassa määrittelemiä argumentoinnin tekniikoita. Näin ollen käyttämäni keskeiset käsitteet ovat argumentoinnin tekniikoiden eri alaluokat, joita olivat todellisuuden rakenteeseen nojaavat argumentit, todellisuuden rakennetta määrittävät argumentit sekä dissosiatiiiviset argumentit.

Teorialähtöiselle, tai deduktiiviselle, sisällönanalyysille rakennetaan valitun teoriaan perustua analyysirunko, jonka avulla aineistosta voidaan etsiä haluttuja elementtejä ja rajata tutkimuksen kannalta tarpeettomat kategoriat sen ulkopuolelle (Tuomi & Sarajärvi 2018, 4.4.4). Teorialähtöisessä sisällönanalyysissä tämä analyysirunko määritellään aikaisemman tiedon pohjalta (mt.), tässä tutkielmassa Perelmanin argumentaatioteorian pohjalta. Hyödynnän tutkielmani analyysirungon määrittelyssä Tuomen ja Sarajärven laatimaa teorialähtöisen sisällönanalyysin analyysirunkoa (Tuomi & Sarajärvi 2018, 4.4.4.). Tuomen ja Sarajärven analyysirunko rakentuu yläluokista, eli aineistosta etsittävästä indikaattoreista, jotka saadaan teoreettisesta viitekehystä. Taulukkoon etsitään aineistosta yläluokkaa edustavia ilmauksia tai lausumia, jotka lisätään taulukkoon suorina lainauksina. Aineistosta löytyvät ilmaukset selitetään seuraavassa sarkaimessa auki pelkistettyinä ilmauksina, joka avaa lukijalle miksi esitetty ilmaus aineistosta kuuluu kyseiseen yläluokkaan. Yläluokat voivat jakautua vielä useampiin alaluokkiin, joten alaluokat määritellään vielä viimeisessä sarkaimessa erikseen.

Yläluokka	Alkuperäinen ilmaus/lausuma	Pelkistetty ilmaus	Alaluokka
Tieteelliseen tietoon perustuva näyttö päätöksenteossa	<p>*Kyllähän sitä on opiskellut ja lukenut sairauksista ja näin tulee seurattua ja mitä elintoiminnoissa tapahtuu sitten tulee mietittyä, että miksi teen näin ja mitä siitä seuraa ja mitä elintoiminnoissa tapahtuu joissain sairauksissa.</p> <p>*Aina pitää olla taustalla joku tieto, tutkimustieto kun tekee päätöksiä.</p> <p>*Tuossa käytännön työssä saa varmuutta silleen, kun on lukenut jonkun artikkelin, miten asia on eli miten hyvä toimia ja näin saa semmoista varmuutta toimintaan.</p>	<p>Tieteellisen tiedon arviointi ja seuranta Tieteellisen tiedon käyttöönotto omassa toiminnassa Toiminnan perustelut tieteellisellä tiedolla</p> <p>Tutkimustiedon hyödyntäminen päätöksenteossa</p> <p>Uusi tutkimustieto tukee päätöksentekoa ja tuo varmuutta toimintaan</p>	<p>Empiirinen tieto</p>
Asiantuntijan kokemukseen perustuva näyttö päätöksenteossa	<p>*Erilaisissa hoitotoimenpiteissä on kehittynyt tieto et miten jokin toiminta vaikuttaa asiakkaan hoitoon ja se on kyllä aika pitkälti tullut kokemuksen kautta se päätöksenteon varmuus siitä mitä pitää tehdä</p> <p>*Työura ja tiedot on kehittynyt siitä kun on lähtenyt hoitotyöhön ja nyt uskallusta tehdä niitä päätöksiä ja ratkaisuja asiakkaan tilassa ja voinnissa.</p> <p>*Kokemuksen tuoma varmuus on tuonut myöskin sitä ammatillista osaamista päätöksentekoon.</p> <p>*Kaikki tulee niin kuin itsestään, oma niin kun sellaisen henkilökohtaisen päätöksentekokyvyn siten, että jotkut asiat osaa tehdä hyvinkin nopeasti ja selkeästi.</p>	<p>Kokemus lisää varmuutta päätöksentekoon</p> <p>Kokemus ja tietojen kehittyminen tuo uskallusta päätöksentekoon</p> <p>Kokemus on tuonut ammatillista osaamista päätöksentekoon</p> <p>Henkilökohtainen kyky tehdä päätöksiä</p> <p>Kyky tehdä nopeita ja selkeitä päätöksiä</p>	<p>Kokemuksellinen tieto</p> <p>Hiljainen tieto</p>
Asiakkaan kokemukseen perustuva näyttö päätöksenteossa	<p>*Se on tietysti niin, että päätökset pitää olla asiakkaallakin sen mukaan mikä on hänen oma voimittelu ja henkilökohtainen päätöksentekokyky.</p> <p>*Kysyn asiakkaan mielipidettä asioihin ja kunnioitan hänen itsemääräämisoikeutta ja hänen tahtoaan hoitotoimissa.</p>	<p>Päätöksentekoon vaikuttavat asiakkaan voimittelu ja henkilökohtainen kyky ja tarve</p> <p>Asiakkaan tahdon kunnioittaminen päätöksenteossa</p>	<p>Asiakkaan tarpeista ja toiveita koskeva tieto</p>

Taulukko 1: Tuomen ja Sarajärven analyysirunko

Rakennan tutkielmani analyysirungon argumentoinnin tekniikoiden ympärille. Tällöin analyysirungon määrittelevinä yläluokan elementteinä toimivat Perelmanin teorian kolme argumentoinnin tekniikkaa: todellisuuden rakenteeseen nojaavat argumentit, todellisuuden rakennetta määrittävät argumentit ja dissosiativiset argumentit. Etsin tutkielman aineistosta näiden elementtien mukaisia ilmaisuja ja kohtia, ja perustelen miksi ne kuuluvat kyseiseen yläluokkaan. Perelmanin argumentoinnin tekniikoihin sisältyy alaluokkia; peräkkäisyys- ja rinnakkaisuussiteet, esimerkit, havainnollistamiset, mallit ja vastamallit, joten erittelen aineistosta löytämäni havainnot niiden mukaisesti taulukkoon perusteltuani ilmaisun luonteen. Lopuksi määrittelen, löytyykö kyseistä yläluokkaa edustavia elementtejä aineistosta. Toisin sanoen, kaikkia yläluokkaan kuuluvia alaluokkia ei tarvitse löytyä aineistosta, jotta luokittelisin yläluokan argumentoinnin tekniikan löytyväksi aineistosta, riittää että yläluokasta löytyy yksikin havainto. Analyysirungon avulla voin määrittellä sen, löytyykö aineistosta Perelmanin teorian mukaisia argumentoinnin tekniikoita. Näin toteutetun analyysirungon avulla pystyn löytämään vastauksen tutkielman kysymykseen, löytyykö Euroopan komission Kiinan-strategiaa käsittelevistä tiedonannoista Chaïm Perelmanin argumentaatioteorian mukaisia argumentoinnin tekniikoita.

Yläluokka	Ilmaisu aineistosta	Pelkistetty selitys ilmaisusta	Alaluokka	Löytyi / Ei löytynyt
Todellisuuden rakenteeseen nojaavat argumentit				
Todellisuuden rakennetta määrittävät argumentit				
Dissosiativiset argumentit				

Taulukko 2: Tutkielman analyysirunko

4.2. Aineiston esittely

Tutkielman primääriaineistona toimivat Euroopan komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteiset tiedonannot Euroopan parlamentille, Eurooppaneuvostolle ja neuvostolle koskien komission uutta Kiinan-strategiaa: EU:n uuden Kiinan-strategian lähtökohdat (Euroopan komissio 2016) ja Strateginen katsaus EU:n ja Kiinan suhteisiin (Euroopan komissio 2019). Tutkielman analyysi keskittyy näiden tiedonantojen kielellisten keinojen tarkasteluun, vastatakseen tutkimuskysymykseen löytyykö Euroopan komission Kiinan-strategiaa käsittelevistä tiedonannoista Chaïm Perelmanin argumentaatioteorian mukaisia argumentoinnin tekniikoita. Komissio valikoitui tarkastelun kohteeksi, koska yksi sen tehtävistä on unionin edustaminen kansainvälisissä suhteissa ja siksi se sopii tutkielman aiheeseen.

Komission vuonna 2016 julkaistu 20 sivua pitkä tiedonanto esittelee EU:n uuden Kiinan-strategian lähtökohdat. Euroopan komission uusi Kiinan-strategia toimii osana Euroopan komission Kaikkien kauppa -strategiaa, ja sen avulla on tarkoitus pyrkiä ”määrittelemään toimintapoliittinen kehys EU:n Kiinan-suhteille seuraaviksi viideksi vuodeksi” (Euroopan komissio 2016, 2). Tiivistettynä komissio

ehdottaa tässä tiedonannossa EU:lle seuraavia toimia: Kiinan suhteiden lujittamista, Kiinan uudistusprosessien tukemista, kumppanuuden vastavuoroisuutta, investointeja koskevien neuvottelujen edistämistä, Euroopan ja Kiinan välisen infrastruktuurin, kauppajärjestelmien ja digitalisoinnin yhteensopivuuden lisääminen, YK- ja G20-velvoitteiden edistämistä kestävän kehityksen ja kansainvälisen turvallisuuden kannalta, oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien tukemista, sekä EU:n yhtenäisyyden ja tehokkuuden maksimoiminen Kiinan kanssa vuorovaikutuksessa oltaessa (ma., 2–3).

Vuonna 2019 julkaistu 13 sivua pitkä komission tiedonanto tarkastaa ja päivittää vuoden 2016 laadittua uutta Kiinan-strategiaa. Strateginen katsaus EU:n ja Kiinan suhteisiin määrittelee tavoitteita, joihin EU:n toimien olisi perustuttava, sekä toimia joilla tavoitteet saavutetaan (ma.). Kolme keskeistä tavoitetta komission mukaan tässä tiedonannossa ovat EU:n ja Kiinan välisen yhteistyön syveneminen yhteisten etujen edistämiseksi, vastavuoroiset ja tasapainoiset edellytykset taloudellisille suhteille sekä EU:n oman vaurauden ja omien arvojen suojelemisen vuoksi vahvistettava omaa politiikkaa ja teollista perustaa (ma., 2). Näiden tavoitteiden toteutumiseksi komissio ja korkea edustaja ehdottaa kymmenen toimea Eurooppa-neuvoston hyväksyttäväksi (ma., 12–13).

Nämä kaksi komission tiedonantoa soveltuvat tutkielman primääriaineistoksi. Molemmat tiedonannot vuosilta 2016 ja 2019 käsittelevät Euroopan komission uutta Kiinan-strategiaa, ja siten soveltuvat tutkielman analyysin kohteeksi. Niissä täyttyvät vaatimukset oikeasta julkaisijasta ja oikeasta aihealueesta, Euroopan komissiosta ja uuden Kiinan-strategiasta. Perelmanin argumentaatioteoria keskittyy argumentaation kielellisiin keinoihin, joten se soveltuu puheen ja tekstin analysoimiseen. Tekstimuodossa oleva aineisto on siis toimiva tutkielman analyysin toteuttamisen kannalta. Tämän aineiston avulla löydän vastauksen määrittelemääni tutkimuskysymykseen.

Euroopan komissio alkoi aktiivisemmin tiedottamaan pyrkimyksistään suhteessa Kiinaan EU:n uuden Kiinan-strategian myötä. Tätä uutta Kiinan-strategiaa edeltävä tiedonanto julkaistiin kymmenen vuotta aikaisemmin 2006. Tässä tiedonannossa komissio ilmaisee aikeensa suhteessa Kiinaan, josta on tullut jälleen suurvalta (Euroopan yhteisöjen komissio 2006). Uuden Kiinan-strategian lähtökohdat ovat hyvin samankaltaiset edeltäjänsä, mutta muodostavat nyt yhtenäisemmän sekä päivitetyn version strategisesta kumppanuudesta.

5. ANALYYSI

Tutkielmassa selvitan, millaisia argumentaatiokeinoja Euroopan komissio käyttää uuden Kiinan-strategiaa koskevissa tiedonannoissaan. Aineistosta etsittyjä argumentaation keinoja ovat Chaïm Perelmanin argumentaatioteoriassaan määrittelevät argumentoinnin tekniikat. Aineiston analyysin toteutin käyttäen teorialähtöistä sisällönanalyysiä, jonka suhteutin Perelmanin argumentaatioteorian mukaiseksi. Analyysin tein käsittelemällä ensin EU:n uuden Kiinan-strategian lähtökohdat (Euroopan komissio 2016) ja sitten Strateginen katsaus EU:n ja Kiinan suhteisiin (Euroopan komissio 2019). Etsin niistä Perelmanin teorian kolmea eri argumentoinnin tekniikkaa: todellisuuden rakenteeseen nojaavia argumentteja, todellisuuden rakennetta määritteleviä argumentteja sekä dissosiativisia argumentteja. Euroopan komission tiedonantojen tarkastelussa on tarkoituksena selvittää, löytyykö niistä Perelmanin argumentaatioteorian mukaisia argumentoinnin tekniikoita.

5.1. EU:n uuden Kiinan-strategian lähtökohdat

Analyysissä esittelen poimintoja aineistosta löytyneistä argumentoinnin tekniikoista havainnollistaakseni löytöjäni. Esitän nämä valitut poiminnat tueksi omalle argumentilleni siitä, että aineistosta löytyy Perelmanin teorian mukaisia elementtejä. Pohjustan aineistosta löytämäni lainaukset ja perustelen, miksi ne ovat mielestäni tietynlaisia argumentoinnin tekniikoita. Aineistosta löytyi yhdeksän todellisuuden rakenteeseen nojaavaa argumenttia, 17 todellisuuden rakennetta määrittävää argumenttia ja kolme dissosiativista argumenttia. Kaikki vuoden 2016 aineistosta löytämäni argumentit löytyvät liitteestä 1.

5.1.1. Todellisuuden rakenteeseen nojaavat argumentit

Todellisuuden rakenteeseen nojaavia argumentteja ovat peräkkäisyys- ja rinnakkaissiteet. Näitä molempia argumentteja löytyi aineistosta. Seuraavaksi esittelen kaksi peräkkäisyys- ja kaksi rinnakkaissidettä, jotka löytyivät aineistosta.

Komission 2016 julkaisussa määritellään uuden Kiinan-strategian lähtökohdat. Kiinan muuttuva rooli ja kasvava vaikutusvalta komission mukaan tarkoittaa sitä, että Kiinan poliittisilla päätöksillä on myös suurempi merkitys EU:n kannalta.

Kiina hakee paikkaansa ja ääntään taloudessa ja rahamaailmassa, kaupassa ja investointivirroissa, strategisesti ja yhä enemmän sotilaallisesti sekä muilla aloilla. Tämän seurauksena Kiinan poliittista,

taloudellista ja sosiaalista kehitystä koskevilla päätöksillä on enemmän merkitystä EU:lle kuin koskaan (Euroopan Komissio 2016, 3).

Tämä argumentti rakentuu syy-seuraussuhteelle, eli peräkkäisyysiteelle, kun komissio argumentoi Kiinan päätösten merkityksen EU:lle kasvavan, koska Kiina lisääntyvässä määrin hakee aktiivisempaa roolia kansainvälisessä yhteisössä. Tämä on hyvä esimerkki argumentista, jonka argumentoinnin tekniikkana käytetään peräkkäisyysidettä.

Samanlainen peräkkäisyyside löytyy komission kannasta EU:n ja Kiinan välisestä kaupankäynnistä. EU ja Kiina käyvät paljon kauppaa keskenään. EU on Kiinan suurin kauppakumppani ja niiden väliset taloudelliset suhteet ovat merkittävä osa niiden kahdenvälisiä suhteita. Komissio argumentoi näiden tiiviiden taloudellisten suhteiden seurauksena olevan EU:n ja Kiinan välinen keskinäisriippuvuus. Tämä käy ilmi komission seuraavasta ilmaisusta:

Koska EU on Kiinan suurin kauppakumppani (sen osuus on noin 15 prosenttia Kiinan ulkomaankaupasta) ja houkutteleva ja turvallinen kohde Kiinan suorille sijoituksille, Kiina tarvitsee EU:ta yhtä paljon kuin EU tarvitsee Kiinaa (Euroopan komissio 2016, 6).

Tässä argumentoinnin tekniikkana on peräkkäisyyside, koska komissio argumentoi keskinäisriippuvaisuuden olevan seurausta merkittävistä taloudellisista suhteista.

Kiinan kasvava vaikutusvalta vaikuttaa siihen, kuinka Kiinaan suhtaudutaan kansainvälisenä toimijana. EU peräänkuuluttaa Kiinan vaikutusvallan lisääntyessä myös lisääntyvän vastuun ja osallistumisen perään. Tällöin Kiinan toimet, maine ja vaikutusvalta vaikuttavat siihen, miten sille tulee antaa painoarvoa kansainvälisten asioiden hoitamisen suhteen.

Gloaalien instituutioiden asteittaisen kehityksen myötä Kiinan näkemyksille on annettava asianmukaista painoarvoa siinä suhteessa kuin se on valmis osallistumaan, mutta kansainvälisen järjestyksen perustan muodostavien kansainvälisen oikeuden sekä muiden kansainvälisten sääntöjen ja periaatteiden universaalisuudesta on pidettävä kiinni (Euroopan komissio 2016, 14–15).

Tämä argumentti, joka vetoaa Kiinan maineeseen ja auktoriteettiin, käyttää argumentoinnin tekniikkana rinnakkaisuussidettä.

Ympäristöpolitiikka on EU:lle tärkeä politiikan ala myös kansainvälisten suhteiden kannalta. Komissio vetoaa myös yhteistyöhön Kiinan kanssa ympäristöpolitiikan alalla.

Olisi Kiinan oman edun mukaista hyödyntää EU:n osaamista etenkin laajamittaisesta ja kestävämmästä luonnonvarojen käytöstä johtuvien ongelmien vähentämiseen Kiinan pyrkiessä kehittämään asianmukaisia politiikkoja ja sääntelykehyksiä talouden kehittämiseksi vihreäksi ja vähähiiliseksi kiertotaloudeksi. -- EU:n olisi jaettava parhaita käytäntöjä, jotka liittyvät ympäristöhallintaan, ilmaan,

veteen ja maaperään liittyvien resurssien hoitoon, jätehuoltoon ja vähittäiseen luopumiseen vaarallisten kemikaalien käytöstä sekä kansainvälisten ympäristösopimusten ja -normien täytäntöönpanoon (Euroopan komissio 2016, 17–18).

Koska EU:lla on laajaa osaamista ja kokemusta ympäristöpolitiikassa, se voisi auttaa Kiinaa siirtymään ympäristötietoisempaa politiikkaa kohti. Tällä tavalla komissio tukee argumenttiaan vedoten EU:n maineeseen ja auktoriteettiin ympäristöpoliittisena toimijana, ja siten argumentoinnin tekniikkana on rinnakkaisside.

EU:n uuden Kiinan-strategian lähtökohdat (Euroopan komissio 2016) sisälsi yhteensä kuusi peräkkäisyysidettä ja kolme rinnakkaisuussiteeseen tukeutuvaa argumenttia. Näin ollen aineistosta löytyi Perelmanin argumentaatioteorian mukaisia todellisuuden rakenteeseen nojaavia argumentteja, yhteensä yhdeksän kappaletta.

5.1.2. Todellisuuden rakennetta määrittävät argumentit

Todellisuuden rakennetta määrittäviä argumentteja ovat esimerkkejä, havainnollistuksia, malleja, analogioita ja metaforia. Näistä argumentoinnin tekniikoista aineistosta löytyi esimerkkejä, havainnollistuksia ja malleja. Tässä esittelen yhden esimerkin, havainnollistamisen, mallin ja vastamallin, jotka löytyivät aineistosta.

Kiinalla on pyrkimyksenä uudistaa yhteiskuntaansa ja talouttaan erilaisin tavoittein. EU:n kannalta nämä uudistusten tavoitteet ja prioriteetit luovat mahdollisuuksia yhteistyölle. Komissio argumentoikin näiden mahdollisuuksien olemassaolosta esimerkin avulla.

Kiinan prioriteetit luovat mahdollisuuksia EU:lle, esimerkiksi mahdollisuuksia lisätä yhteistyötä ja vientiä tärkeillä aloilla, kuten ympäristöalalla ja palvelualoilla (Euroopan komissio 2016, 5).

Esimerkki yhteistyön mahdollisuuksista ympäristöalalla ja palvelualoilla Komission argumentissa yleistetään mahdollisuudeksi laajemmassa kontekstissa yhteistyöhön. Esimerkin avulla komissio pyrkii vakuuttamaan yleisön siitä, että mahdollisuus yhteistyöhön ei ole ainutlaatuinen tai rajallinen, vaan se pätee monella tasolla ja alalla.

Rauha ja turvallisuus ovat EU:lle tärkeitä arvoja. Osa ulkopoliittista yhteistyötä, jota komissio haluaa lujittaa Kiinan kanssa on terrorismin vastainen työ, joka edesauttaisi kansainvälistä turvallisuutta. Terrorismin vastaisen työn lähtökohdiksi komissio esittää seuraavaa:

Painopiste pitäisi asettaa kansainvälisiin pyrkimyksiin puuttua terrorismin perimmäisiin syihin, katkaista terroristien rahoitus (muun muassa rahanpesunvastaisen toimintaryhmän avulla) ja ehkäistä ja torjua radikalisoitumista (Euroopan komissio 2016, 13).

Komissio ei lähde argumentoimaan terrorismin vastaisen työn tärkeydestä, vaan se oletetaan ennalta hyväksytyksi väitteeksi. Täten konkreettiset esimerkit, joita komissio ehdottaa yhteistyön kohteiksi, havainnollistavat terrorismin vastaisen työn yhteistyön mahdollisuuksista EU:lle ja Kiinalle. Argumentoinnin tekniikkana toimii tässä tapauksessa siten havainnollistaminen.

Argumentoinnin tekniikkana mallit antavat toiminnalle ennakkotapauksen omaisesti valmiit säännöt ja puitteet. Komissio toteaa EU:n ja Kiinan välisen yhteistyön merirosvouksen vastaisissa toimissa toimivaksi ja ehdottaa yhteistyön laajentamista myös rauhanturvaamiseen. Tässä argumentissa malli tukee komission kantaa.

Esimerkiksi EU:n ja Kiinan onnistunutta merirosvouksen vastaista toimintaa merellä voitaisiin laajentaa rauhanturvaamiseen ja valmiuksien kehittämiseen maalla. Merirosvouksen torjunnan koordinointi SHADE-mekanismin (Shared Awareness and De-confliction) puitteissa on parantanut yhteistyöhalua, ja taakan jakaminen Maailman ruokaohjelman (WFP) lähetysten perille saattamiseksi on osoittanut tällaisen yhteistyön lisäarvon (Euroopan komissio 2016, 13–14).

Mallina yhteistyön laajentamiselle toimisi merirosvouksen torjuntaan kehitetty yhteistyö, ja sitä yhteistyötä laajentamalla ja sen mallia seuraten rauhanturvaamisessa voitaisiin myös tehdä yhteistyötä EU:n ja Kiinan välillä. Malli antaa toiminnalle ennalta määritellyn kaavan ja koska yhteistyö on todettu toimivaksi, komission mukaan voidaan myös sen mahdollisen laajentamisen olettaa olevan toimivaa.

Vastamalli toimi ennakkotapauksena sellaisesta toiminnasta, jota halutaan välttää tai joka on epätoivottua. Tällaisen argumentin komissio luo Kiinan politiikan protektionistista toimintatavoista.

Kiinan politiikka ja sääntely ovat kuitenkin entistä protektionistisempia. Eurooppalaisilla tieto- ja viestintätekniikan yrityksillä on hankaluuksia markkinoille pääsyssä arvoketjun kaikissa vaiheissa. Ongelmia aiheuttavat muun muassa tiettyä teknologiaa suosivat standardit, monimutkaiset ja syrjivät lupakäytännöt ja sertifiointivaatimukset, turvallisuuteen liittyvästä lainsäädännöstä aiheutuvat suhteettomat rajoitukset, epätasapuolinen pääsy standardointielinten käsittelyyn ja suljetut julkisten hankintojen menettelyt (Euroopan komissio 2016, 9).

Tässä komission argumentti koostuu monen eri argumentoinnin tekniikan avulla. Ensin komissio määrittelee Kiinan protektionistisen toiminnan epätoivotuksi, joka tällöin voidaan tulkita vastamallina eli ennakkotapauksena, jonka mukaan ei haluta toimia. Sen jälkeen komissio antaa esimerkin miksi Kiinan toimintatavat eivät ole sen mielestä toivottuja, kuten tässä se hankaloittaa eurooppalaisten yritysten pääsyä Kiinan markkinoille. Tämän jälkeen argumenttia tuetaan vielä konkreettisilla esimerkeillä haasteista, joita olivat muun muassa hankalat standardit ja syrjivät käytännöt ja

suhteettomat rajoitukset Kiinan puolelta. Näin komissio käyttää argumentoinnin tekniikoita argumentoidessaan oman kantansa puolesta.

EU:n uuden Kiinan-strategian lähtökohdat (Euroopan komissio 2016) löytyi kuusi Perelmanin argumentaatioteorian mukaista esimerkkiä, kuusi havainnollistamista, neljä mallia ja yksi vastamalli. Aineistosta löytyi määrällisesti eniten todellisuuden rakennetta määrittäviä argumentteja, yhteensä niitä löytyi aineistosta 17 argumenttia. Kaikki argumentit löytyvät liitteestä 1.

5.1.3. Dissosiatiiiviset argumentit

Dissosiatiiiviset argumentit rakentuvat todellisuuden ja sen ilmentymien ristiriitojen erotteluun. Dissosiatiiiviset argumentit voivat olla käsite-erotteluja, jossa kokonaisuudelle haetaan hyväksyntää sen osien kautta, tai erottelemalla todellisuudesta sitä pettävät ominaisuudet pois. EU:n uuden Kiinan-strategian lähtökohdat (Euroopan komissio 2016) sisälsi yhteensä kolme Perelmanin määritelmän mukaista dissosiatiiivista argumenttia. Tässä esittelen niistä kaksi havainnollistaakseni aineistosta tekemiäni löytöjä.

Taloudellisen yhteistyön teemoilta komissio kokee Kiinasta tulevat investoinnit tervetulleina. Se erottelee argumentista epätoivotun tulkinnan kuitenkin asettamalla argumentin hyväksyttävyydelle ehdon:

EU pitää myönteisenä Kiinan tuottavia investointeja Eurooppaan, kunhan toiminta on EU:n lainsäädännön mukaista (Euroopan komissio 2016, 7).

Tässä komission argumentissa ehto investointien EU:n lainsäädännön mukaisuudesta erottelee argumentista epätoivotun tulkinnan, eli sen, että laitton toiminta olisi myös myönteistä. Tällainen kokonaisuudesta osan erottaminen on dissosiatiiivista argumentointia.

Toinen komission dissosiatiiivinen argumentti perustuu sille, että todellisuus ja sen ilmentymä eivät voi olla ristiriidassa keskenään:

Kun Kiinan talous integroituu enemmän maailmantalouteen, se johtanee siihen, että Kiina tunnustaa keskinäisen riippuvuuden ja noudattaa sellaista kotimaan talouspolitiikkaa, joka ei vääristä kansainvälisiä markkinoita ja kauppasuhteita (Euroopan komissio 2016, 7).

Komissio argumentoi siten, että Kiinan integroitua tiiviimmin maailmantalouteen, se ei voisi samanaikaisesti toimia mainitulla tavalla eli harjoittaa kotimaan talouspolitiikkaa, joka vääristäisi kansainvälisiä markkinoita ja kauppasuhteita. Tällöin komission oletuksena on seuraavat vaihtoehdot:

Kiina joko integroituu enemmän maailmantalouteen ja ei harjoita haitallista talouspolitiikkaa, tai Kiina ei kykene integroitumaan tiiviimmin maailmantalouteen, koska se ei muuta kansallista talouspolitiikkaansa.

5.2. Strateginen katsaus EU:n ja Kiinan suhteisiin

Euroopan komission vuonna 2019 julkaistu tiedonanto sisältää määrällisesti vähemmän argumentoinnin tekniikoita, kuin vuoden 2016 analysoitava aineisto. Tämä voi johtua siitä, että vuoden 2019 julkaisu on sivumäärällisesti lyhyempi dokumentti, sekä niiden luonteen eroavaisuuksista. Vuonna 2016 julkaistu tiedonanto on ensimmäinen aiheita käsittelevä dokumentti, ja siten se käsittelee EU:n ja Kiinan välisiä suhteita yksityiskohtaisemmin. Vuoden 2019 on lyhyempi tiedonanto, joka kommentoi, lisää ja ehdottaa toimia vuoden 2016 tiedonannon pohjalta. Tästä huolimatta vuoden 2019 sisälsi myös aineistosta etsittäviä argumentoinnin tekniikoita. Aineistosta löytyi kaksi todellisuuden rakenteeseen nojaavaa argumenttia, kuusi todellisuuden rakennetta määrittävää argumenttia sekä yksi dissosiativinen argumentti. Esittelen kaikki vuoden 2019 tiedonannosta löytyneet argumentit liitteessä 2.

5.2.1. Todellisuuden rakenteeseen nojaavat argumentit

Todellisuuden rakenteeseen nojaavia argumentteja aineistosta löytyi vain peräkkäisyysiteitä.

Komissio puhuu paljon Kiinan vastuusta osallistua kansainväliseen yhteistyöhön. Argumentissaan komissio perustelee argumenttiaan seuraavalla tavalla:

Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston pysyvänä jäsenenä ja monenvälisen järjestelmän edunsaajana Kiinalla on velvollisuus tukea Yhdistyneiden kansakuntien toiminnan kaikkia kolmea peruspilaria, jotka ovat ihmisoikeudet, rauha ja turvallisuus sekä kehitys (Euroopan komissio 2019, 2).

Tässä komission argumentti Kiinan velvollisuuden puolesta perustuu sen olemukseen YK:n turvallisuusneuvoston jäsenenä. Koska Kiina on turvallisuusneuvoston jäsen, sen seurauksena sillä on komission mukaan vastuu myös tukea YK:n peruspilareiden toteutumista.

Toinen peräkkäisyyside komission argumentaatiossa löytyi koskien Kiinan talouteen liittyvää keskustelua:

Kiinan kasvava taloudellinen painoarvo lisää riskiä siitä, että Kiinan talousjärjestelmän vääristymät ja taloudessa mahdollisesti tapahtuva äkillinen taantuma heijastuvat kielteisesti maailmantalouteen (Euroopan komissio 2019, 6).

Argumentoinnin tekniikkana tässä argumentissa toimii peräkkäisyyside, koska siinä vedotaan syyn aiheuttamaan seuraukseen. Kiinan taloudellisen painoarvon kasvu aiheuttaa komission argumentin mukaan riskin Kiina talouden vääristymien heijastumisen maailmantalouteen.

5.2.2. Todellisuuden rakennetta määrittävät argumentit

Todellisuuden rakennetta määrittäviä argumentteja aineistosta löytyi esimerkkejä, havainnollistamista ja malli.

EU:lle ihmisoikeudet ovat keskeinen osa kahdenvälisiä suhteita sen kumppaneiden kanssa, ja tässäkin tiedonannossa komissio käy läpi Kiinan ihmisoikeustilannetta. Kiinan suhtautuminen ihmisoikeuksiin ei ole kiistanalainen asia, mutta komissio esittää argumentin ihmisoikeustilanteen heikkenemisestä, joka on uudempi väite verrattuna aikaisempaan keskusteluun Kiinasta ja ihmisoikeuksista. Komissio esittää argumenttinsa Kiinan ihmisoikeustilanteen heikkenemisestä siten, että se ei oletta sen olevan yleisesti hyväksytty entuudestaan, vaan pyrkii vakuuttamaan argumentin yleisön avaamalla sitä esimerkillä yksittäistapauksista:

Muilta osin ihmisoikeustilanne Kiinassa on kuitenkin heikkenemässä, erityisesti Xinjiangissa ja kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevissa asioissa, mikä käy ilmi ihmisoikeusasianajajiin ja ihmisoikeuksien puolustajiin jatkuvasti kohdistuvista tukahduttamistoimista (Euroopan komissio 2019, 2).

Tämä yksittäistapauksen komissio yleistää edustamaan Kiinan ihmisoikeustilannetta yleisellä tasolla, joka tarkoittaa sitä, että vakuuttamisen keinona komissio käytti argumentissaan esimerkkiä.

Tavoitteena EU:lle yhteistyölle Kiinan kanssa on Kiinan markkinoiden avoimuus. Kiinan markkinoinen protektionistista luonnetta komissio havainnollistaa runsain esimerkein:

Kiina varaa kotimarkkinansa huippuyrityksilleen suojaamalla niitä kilpailulta eri tavoin kuten avaamalla markkinoita valikoivasti, edellyttämällä toimilupia ja rajoittamalla investointeja muulla tavoin, myöntämällä tuntuvia tukia sekä valtion omistamille että yksityisille yrityksille, estämällä pääsyn julkisten hankintojensa markkinoille, asettamalla lokalisointivaatimuksia, myös tietojen osalta, suosimalla kotimaisia toimijoita teollis- ja tekijänoikeuksien suojelussa ja täytäntöönpanossa sekä muussa kansallisessa lainsäädännössä ja rajoittamalla ulkomaisten yritysten mahdollisuuksia osallistua valtion rahoittamiin ohjelmiin (Euroopan komissio 2019, 6).

Komissio ei hae hyväksyntää väitteelle Kiinan markkinoiden protektionistisesta luonteesta, vaan tarjoaa konkreettisen esimerkin havainnollistamaan jo hyväksytyksi oletettua sääntöä. Argumentoinnin tekniikkana toimii siten havainnollistaminen.

EU:n tavoite Kiina suhteen on syventää yhteistyötä sen kanssa. Tässä tavoitteessa EU:n toimia ohjaa sen omat strategiat, kansainväliset normit ja standardit:

Euroopan ja Aasian yhteyksiä koskeva EU:n strategia tarjoaa selkeän kehyksen asiantuntevalle yhteistyölle kumppaneidemme kanssa. Sen ansiosta unioni voi pyrkiä luomaan synergioita suhteessa kolmansiin maihin, myös Kiinaan, liikenteen, energian ja digitaalisten yhteyksien aloilla kansainvälisten normien ja standardien pohjalta (Euroopan komissio 2019, 5).

Komission argumentti on mahdollisuus toimivaan yhteistyöhön, jota se vakuuttaa jo olemassa olevilla toimintamallien avulla. EU:n Aasiaa koskeva strategia toimii ennakkoon määriteltynä kehykseltä yhteistyölle Kiinan kanssa mainituilla aloilla. Tämän lisäksi malleja ovat myös EU:n seuraamat kansainväliset normit ja standardit. Eli argumentoinnin tekniikkana toimii tässä tapauksessa malli.

Vuoden 2019 aineistosta löytyi kolme esimerkkiä, kaksi havainnollistamista ja yksi malliin tukeutuva argumentti. Perelmanin teorian mukaisia todellisuuden rakennetta määrittäviä argumentteja aineistosta löytyi siis kuusi kappaletta.

5.2.3. Dissosiativinen argumentti

Vuoden 2019 aineistosta löytyi yksi dissosiativinen argumentti. Tässä argumentissa komissio käsittelee EU:n ja Kiinan suhteita ilmastopoliittikan kautta:

Ilmastonmuutoksen osalta voidaan todeta, että Kiina on samaan aikaan sekä maailman suurin hiilidioksidipäästöjen aiheuttaja että suurin investoija uusiutuvan energian alalla. EU on tyytyväinen siihen, että Kiina on yksi tärkeimmistä välittäjistä Pariisin sopimukseen liittyvissä asioissa. Samaa aikaan Kiina osallistuu hiilivoimalaitosten rakentamiseen monissa maissa, mikä vaarantaa Pariisin sopimuksen maailmanlaajusten tavoitteiden saavuttamisen (Euroopan komissio 2019, 3).

Komissio erottelee Kiinan ilmastopoliittisista toimista ne, jotka se kokee ongelmallisina. Näin komissio siis sulkee pois epätoivotun tulkinnan siitä, että se olisi tyytyväinen kaikkiin Kiinan ilmastopoliittisiin toimiin.

6. Johtopäätökset

Tutkielman tavoitteena oli selvittää, löytyykö Euroopan komission Kiinan-strategiaa käsittelevistä tiedonannoista Chaïm Perelmanin argumentaatioteorian mukaisia argumentoinnin tekniikoita. Tähän tutkimuskysymyksen vastasin etsimällä tutkielman aineistosta Chaïm Perelmanin argumentaatioteorian mukaisia todellisuuden rakenteeseen nojaavia argumentteja, todellisuuden rakennetta määritteleviä argumentteja sekä dissosiativisia argumentteja. Näitä argumentoinnin tekniikoita löytyi molemmista tarkastelemistani komission tiedonannoista, jotka käsittelevät EU:n suhteita Kiinaan. Näin ollen voin todeta tutkimuskysymyksen vastaukseksi aineistosta löytyvän Perelmanin teorian määritelmän mukaisia argumentoinnin tekniikoita, joita ovat peräkkäis- ja rinnakkaissiteet, esimerkit, havainnollistamiset, mallit ja vastamallit, sekä dissosiativiset argumentit. Tästä voidaankin päätellä, että Euroopan komissio pyrkii vaikuttamaan argumentaation yleisöön käyttäen erilaisia argumentoinnin tekniikoita. Näin voimme hahmottaa paremmin sitä, kuinka komissio pyrkii vaikuttamaan mielipiteisiimme niin itsestään kuin Kiinastakin. Komission argumentaation keinojen ymmärtäminen auttaa meitä lähestymään sen antamaa informaatiota kriittisesti, jotta voimme muodostaa mielipiteemme itsenäisesti.

Huomattavaa on, että aineistosta ei löytynyt todellisuuden rakennetta määrittäviä argumentteja, jotka olisivat olleet joko analogioita tai metaforia. Analogialla on laaja määritelmä, mutta Perelmanin teorian kontekstissa se ei tarkoita suoraa yhdenmukaisuutta tai vastaavuutta. Koska Perelmanin tapa määritellä analogia on se, että jonkin kahden eri ilmiön suhde toisiinsa muistuttaa jonkin muun kahden ilmiön suhdetta, olisi sen käyttötarkoitus komission argumentaation kontekstissa epämääräinen. Tästä johtuen metaforia, jotka Perelmanin teoriassa pohjautuvat analogioihin, ei myöskään löydy aineistosta. Perelmanin määritelmän mukaan metaforat ovat tiivistyneitä analogioita, jotka syntyvät vain analogioiden pohjalta. Kaikkia muita argumentoinnin tekniikoita aineistosta löytyi. Euroopan komission tiedonantojen luonne on kuitenkin niin virallinen, että analogiat ja metaforat voivat olla liian kaunopuheisia niihin käytettäväksi. Esimerkit, havainnollistaminen ja mallit toisaalta toimivat myös virallisessa kontekstissa.

EU:n toimien kriittiseen tarkasteluun liittyy myös kysymys objektiivisuudesta. Etenkin politiikan tutkijan on tärkeää pyrkiä objektiivisuuteen, riippumatta siitä onko tutkija osa argumentaation kohderyhmää vai ei, tai onko kyseessä tutkijan oman identiteetin tai poliittisen ideologian vastainen tai

myötäinen aihe ja tulos. Koska EU:n ja siten myös komission kommunikaatio pyrkii vaikuttamaan mielikuviin EU:sta ja suhtautumiseen EU:hun ja sen instituutioihin erilaisin argumentaation keinoin, on erittäin tärkeää tarkastella sitä kriittisesti ja pyrkiä objektiivisuuteen.

Tutkielman aiheesta nousee useita mielenkiintoisia lisätutkimusmahdollisuuksia, sillä poliittinen vaikuttaminen ja ajankohtaiset aiheet eivät aiheena ole tyrehtymässä. Perelmanin argumentaatioteoriaan kuuluu myös kysymys yleisöstä, jonka tarkastelu voisi tuottaa mielekkäitä tuloksia tässä kontekstissa. Komission argumentaation kohdeyleisön tutkiminen on mahdollinen jatkotutkimuksen paikka, eli se onko tiedonannot enemmän suunnattuja EU:n jäsenmaiden hallituksille, kansalaisille vaiko Kiinalle ja kansainväliselle yhteisölle. Mielenkiintoista olisi myös tutkia komission sijaan Euroopan parlamentin argumentaatiota, koska parlamentti on usein kärkeäsanaisempi kuin komissio tai muut EU:n instituutiot. Parlamentin argumentaation tutkimisen lisäksi mielenkiintoinen tutkimuskysymys olisi myös: millaisia argumentaation keinoja Kiinan hallituksen EU:ta koskevista tiedonannoista voidaan havaita. Kiina on julkaissut samankaltaisia tiedonantoja sen suhteista EU:hun, joita tässä tutkielmassa analysoin, ja niiden argumentaation keinoihin olisi mielenkiintoista perehtyä.

LÄHTEET

Primääriaineisto:

Euroopan komissio (2016). ”EU:n uuden Kiinan-strategian lähtökohdat.” Yhteinen tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppaneuvostolle ja neuvostolle, 22. kesäkuuta. JOIN(2016) 30 final.

Euroopan komissio (2019). ”Strateginen katsaus EU:n ja Kiinan suhteisiin”. Yhteinen tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppaneuvostolle ja neuvostolle, 12. maaliskuuta. JOIN(2019) 5 final.

Sekundääriaineisto:

Andone, Corina (2022). ”Arguing through quotations: The case of European Commission press releases” *Journal of Argumentation in Context*. 11(1), 69–87.

Christiansen, Thomas & Maher, Richard (2017) ”The Rise of China – Challenges and Opportunities for the European Union” *Asia Europe journal*. 15(2), 121–131.

Euroopan komissio (2020). ”Strategic Plan 2020-2024” DG Communication. Ref. Ares(2020)6501662-09/11/2020.

European Union External Action (2022) *EU-China Relations factsheet*. Luettu: 24.5.2022. Saatavilla: <https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/documents/EU-China_Factsheet_01Apr2022.pdf>.

Euroopan yhteisöjen komissio (1995). ”A long term policy for China-Europe relations”. Communication from the Commission, 5. heinäkuuta. COM(95) 279 final.

Euroopan yhteisöjen komissio (2006). ”EU ja Kiina: kumppanuus tiivistyy, vastuu kasvaa”. Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille, 24. lokakuuta. KOM(2006) 631 lopullinen.

Eurostat (2021) *International trade in goods*. Luettu 24.5.2022. Saatavilla: <https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=International_trade_in_goods#The_three_largest_global_players_for_international_trade:_EU.2C_China_and_the_USA>.

EUVL (2012) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen konsolidoitu toisinto. *Euroopan unionin virallinen lehti* C 326/171, artikla 288, 26. lokakuuta.

Lindholm, Maria (2008). ”A community text pattern in the European Commission press release? A generic and genetic view” *International Pragmatics Association*. 18(1), 33–58.

Levy, Katja & Révész, Ágota (2021). ”No Common Ground: A Spatial-Relational Analysis of EU-China Relations” *Journal of Chinese Political Science*. 1–35.

Perelman, Chaïm (2007). (Suomentanut: Leevi Lehto). *Retoriikan valtakunta*. Tampere: Vastapaino.

Song, Xinning (2012). "Challenges and Opportunities in EU-China Relations". Teoksessa Vogt, Roland (toim.), *Europe and China: Strategic Partners or Rivals?*, 19–36. Hong Kong: Hong Kong University Press.

Summa, Hilikka (1996). "Kolme näkökulmaa uuteen retoriikkaan: Burke. Perelman, Toulmin ja retoriikan kunnianpalautus". Teoksessa Palonen, Kari & Summa, Hilikka (toim.), *Pelkkää retoriikkaa: tutkimuksen ja politiikan retoriikat*, 51–83. Tampere: Vastapaino.

Toulmin, Stephen (2015). (Suomentanut: Tapani Kilpeläinen). *Argumentit: luonne ja käyttö*. Tampere: Niin & näin.

Tuomi, Jouni & Sarajärvi, Anneli (2018). *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. E-kirja. Helsinki: Tammi.

UNRIC (2007) *How the European Union and the United Nations cooperate*. Berlin: United Nations Regional Information Centre for Western Europe.

World Trade Organization (2022) *Trade profiles: China*. Luettu: 24.5.2022. Saatavilla: <https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/daily_update_e/trade_profiles/CN_e.pdf>.

Taulukko 1: Tuomen ja Sarajärven analyysirunko

Yläluokka	Alkuperäinen ilmaus/lausuma	Pelkistetty ilmaus	Alaluokka
Tieteelliseen tietoon perustuva näyttö päätöksenteossa	<p>*Kyllähän sitä on opiskellut ja lukenut sairauksista ja näin tulee seurattua ja mitä elintoiminnoissa tapahtuu sitten tulee mietittyä, että miksi teen näin ja mitä siitä seuraa ja mitä elintoiminnoissa tapahtuu joissain sairauksissa.</p> <p>*Aina pitää olla taustalla joku tieto, tutkimustieto kun tekee päätöksiä.</p> <p>*Tuossa käytännön työssä saa varmuutta silleen, kun on lukenut jonkun artikkelin, miten asia on eli miten hyvä toimia ja näin saa semmoista varmuutta toimintaan.</p>	<p>Tieteellisen tiedon arviointi ja seuranta Tieteellisen tiedon käyttöönotto omassa toiminnassa Toiminnan perustelut tieteellisellä tiedolla</p> <p>Tutkimustiedon hyödyntäminen päätöksenteossa</p> <p>Uusi tutkimustieto tukee päätöksentekoa ja tuo varmuutta toimintaan</p>	<p>Empiirinen tieto</p>
Asiantuntijan kokemukseen perustuva näyttö päätöksenteossa	<p>*Erilaisissa hoitotoimenpiteissä on kehittynyt tieto et miten jokin toiminta vaikuttaa asiakkaan hoitoon ja se on kyllä aika pitkälti tullut kokemuksen kautta se päätöksenteon varmuus siitä mitä pitää tehdä</p> <p>*Työura ja tiedot on kehittynyt siitä kun on lähtenyt hoitotyöhön ja nyt uskallusta tehdä niitä päätöksiä ja ratkaisuja asiakkaan tilassa ja voinnissa.</p> <p>*Kokemuksen tuoma varmuus on tuonut myöskin sitä ammatillista osaamista päätöksentekoon.</p> <p>*Kaikki tulee niin kuin itsestään, oma niin kun sellaisen henkilökohtaisen päätöksentekokyvyn siten, että jotkut asiat osaa tehdä hyvinkin nopeasti ja selkeästi.</p>	<p>Kokemus lisää varmuutta päätöksentekoon</p> <p>Kokemus ja tietojen kehittyminen tuo uskallusta päätöksentekoon</p> <p>Kokemus on tuonut ammatillista osaamista päätöksentekoon</p> <p>Henkilökohtainen kyky tehdä päätöksiä</p> <p>Kyky tehdä nopeita ja selkeitä päätöksiä</p>	<p>Kokemuksellinen tieto</p> <p>Hiljainen tieto</p>
Asiakkaan kokemukseen perustuva näyttö päätöksenteossa	<p>*Se on tietysti niin, että päätökset pitää olla asiakkaallakin sen mukaan mikä on hänen oma vointi ja henkilökohtainen päätöksentekokyky.</p> <p>*Kysyn asiakkaan mielipidettä asioihin ja kunnioitan hänen itsemääräämisoikeutta ja hänen tahtoaan hoitotoimissa.</p>	<p>Päätöksentekoon vaikuttavat asiakkaan vointi ja henkilökohtainen kyky ja tarve</p> <p>Asiakkaan tahdon kunnioittaminen päätöksenteossa</p>	<p>Asiakkaan tarpeista ja toiveita koskeva tieto</p>

Taulukko 2: Tutkielman analyysirunko

Yläluokka	Ilmaisu aineistosta	Pelkistetty selitys ilmaisusta	Alaluokka	Löytyi / Ei löytynyt
Todellisuuden rakenteeseen nojaavat argumentit				
Todellisuuden rakennetta määrittävät argumentit				
Dissosiativiset argumentit				

Liite 1: EU:n uuden Kiinan-strategian lähtökohdat analyysirunko

Yläluokka	Ilmaisu aineistosta	Pelkistetty selitys ilmaisusta	Alaluokka
<p>Todellisuuden rakenteeseen nojaavat argumentit</p>	<p>”Kiina hakee paikkaansa ja ääntään taloudessa ja rahamaailmassa, kaupassa ja investointivirroissa, strategisesti ja yhä enemmän sotilaallisesti sekä muilla aloilla. Tämän seurauksena Kiinan poliittista, taloudellista ja sosiaalista kehitystä koskevilla päätöksillä on enemmän merkitystä EU:lle kuin koskaan” (Euroopan Komissio 2016, 3).</p> <p>”Kiinan kasvava vaikutus ja intressit maailmassa johtavat siihen, että maa vaatii asemansa mukaisesti suurempaa sananvaltaa maailmantalouden hallinnassa” (Euroopan komissio 2016, 3).</p> <p>”Kiinan puuttuminen puolustusasianajajien, ammattiyhdistysaktiivien, julkaisijoiden, toimittajien ja muiden rauhanomaiseen oikeuksiensa käyttöön siten, että siihen liittyy vielä uusi ja huolestuttava ekstraterritoriaalinen ulottuvuus, kyseenalaistaa Kiinan ilmaiseman sitoutumisen oikeusvaltioperiaatteeseen sekä sen kansainvälisten velvoitteiden kunnioittamisen” (Euroopan komissio 2016, 4).</p> <p>”Koska EU on Kiinan suurin kauppakumppani (sen osuus on noin 15 prosenttia Kiinan ulkomaankaupasta) ja houkutteleva ja turvallinen kohde Kiinan suorille sijoituksille, Kiina tarvitsee EU:ta yhtä paljon kuin EU tarvitsee Kiinaa” (Euroopan komissio 2016, 6). 33</p> <p>”Koska Kiinan rahoitusmarkkinoiden riskeistä saattaa tulla koko järjestelmän kannalta merkittäviä, on vahvasti EU:n edun mukaista ylläpitää ja kehittää</p>	<p>Koska Kiina lisääntymässä määrin hakee aktiivista roolia kansainvälisissä aiheissa, Kiinan poliittisilla päätöksillä on suurempi merkitys/vaikutus myös EU:lle.</p> <p>Koska Kiinan vaikutus maailmassa kasvaa, se haluaa myös suuremman roolin maailmantalouden hallinnassa.</p> <p>Koska Kiina puuttuu eri toimijoiden oikeuksiin, on sen sitoutuminen oikeusvaltioperiaatteeseen kyseenalainen.</p> <p>Kiina ja EU ovat keskinäisriippuvaisia, koska niillä on suuret taloudelliset suhteet.</p> <p>Yhteistyö Kiinan kanssa rahoituslalla on tärkeää, koska Kiinan rahoitusalan häiriöt voivat vaikuttaa</p>	<p>Peräkkäisysside</p> <p>Peräkkäisysside</p> <p>Peräkkäisysside</p> <p>Peräkkäisysside</p> <p>Peräkkäisysside</p>

	<p>rahoitusalan sääntelyyn liittyvää positiivista ja tehokasta yhteistyötä Kiinan kanssa” (Euroopan komissio 2016, 7).</p> <p>”YK:n turvallisuusneuvoston pysyvänä jäsenenä ja ihmisoikeusneuvoston jäsenenä Kiinalla on erityinen velvollisuus tukea YK:n toiminnan kolmea peruspilaria, jotka ovat ihmisoikeudet, rauha ja turvallisuus sekä kehitys” (Euroopan komissio 2016, 14).</p> <p>”Gloaalien instituutioiden asteittaisen kehityksen myötä Kiinan näkemyksille on annettava asianmukaista painoarvoa siinä suhteessa kuin se on valmis osallistumaan, mutta kansainvälisen järjestyksen perustan muodostavien kansainvälisen oikeuden sekä muiden kansainvälisten sääntöjen ja periaatteiden universaalisuudesta on pidettävä kiinni” (Euroopan komissio 2016, 14–15).</p> <p>”Kiinalla on yhä tärkeämpi rooli kansainvälisessä kehitysyhteistyössä, ja sen vaikutus kolmansien maiden kehitysprosesseihin on kasvussa. Tämän vuoksi on tärkeää, että EU:lla ja Kiinalla on kanavia keskustella lähestymistavoistaan kehitysyhteistyöhön” (Euroopan komissio 2016, 16).</p> <p>”Olisi Kiinan oman edun mukaista hyödyntää EU:n osaamista etenkin laajamittaisesta ja kestävästä luonnonvarojen käytöstä johtuvien ongelmien vähentämiseen Kiinan pyrkiessä kehittämään asianmukaisia politiikkoja ja sääntelykehyksiä talouden kehittämiseksi vihreäksi ja vähähiiliseksi kiertotaloudeksi. -- EU:n olisi jaettava parhaita käytäntöjä, jotka liittyvät ympäristöhallintaan, ilmaan, veteen ja maaperään liittyvien resurssien hoitoon, jätehuoltoon ja vähittäiseen luopumiseen vaarallisten kemikaalien käytöstä sekä kansainvälisten ympäristösopimusten ja -normien</p>	<p>koko järjestelmään.</p> <p>Koska Kiina on YK:n turvallisuus- ja ihmisoikeusneuvoston jäsen, sillä on velvollisuus tukea ihmisoikeuksia, rauhaa ja kehitystä.</p> <p>Kiinan toimet, maine ja vaikutusvalta vaikuttavat siihen, miten sille pitää antaa painoarvoa kansainvälisten asioiden hoitamisessa.</p> <p>Kiinan ja EU:n kansainväliset roolit ja painoarvot vahvistavat niiden toimien tärkeyttä kehitysyhteistyössä.</p> <p>Koska EU:lla on osaamista ja kokemusta ympäristöasioissa, se voisi auttaa Kiinaa pääsemään ympäristöystävällisempää politiikkaa kohti.</p>	<p>Peräkkäisyyside</p> <p>Maine ja auktoriteetti, rinnakkaisuusside</p> <p>Maine ja auktoriteetti, rinnakkaisuusside</p> <p>Maine, auktoriteetti, rinnakkaisuusside</p>
--	--	--	---

	täytäntöönpanoon” (Euroopan komissio 2016, 17–18).		
Todellisuuden rakennetta määrittävät argumentit	<p>”Kiina on myös aktiivisempi kansainvälisissä suhteissa (kuten kehitysasioissa, ilmastotoimissa ja kansainvälisen turvallisuuden kannalta vaikeissa paikoissa)” (Euroopan komissio 2016, 3).</p> <p>“Markkinoiden määrävän vaikutuksen lisääminen taloudessa ei ole edistynyt EU:n kannalta keskeisillä aloilla. Hiljattain tehdyillä lakialoiteilla asetetaan uusia rajoitteita ulkomaisille toimijoille Kiinassa, mikä on vastoin markkinoiden avaamisen pyrkimystä ja tasapuolisen kohtelun ja tasapuolisten toimintaedellytysten periaatteita” (Euroopan komissio 2016, 3).</p> <p>”Kiinan prioriteetit luovat mahdollisuuksia EU:lle, esimerkiksi mahdollisuuksia lisätä yhteistyötä ja vientiä tärkeillä aloilla, kuten ympäristöalalla ja palvelualoilla” (Euroopan komissio 2016, 5).</p> <p>”Tällaisen sopimuksen tekeminen samoin kuin Kiinan taloutta vapauttavien ja sitä kautta liiketoiminnan edellytyksiä tasoittavien uudistusten eteneminen avaisivat uusia markkinamahdollisuuksia ja tarjoaisivat kummallekin osapuolelle näkyviä mittavampienkin tavoitteiden asetteluun, kuten vapaakauppasopimuksen neuvottelemiseen” (Euroopan komissio 2016, 6–7).</p> <p>”Kaikkien tulevien vapaakauppasopimusten olisi oltava pitkälle meneviä ja laaja-alaisia, ja niissä olisi</p>	<p>Kiinan aktiivisempi rooli on komission argumentin mukaan yleisesti hyväksytty asia, ja luettelemalla konkreettisia esimerkkejä siitä kuinka Kiina on aktiivisempi se havainnollistaa asiaa vahvistaakseen argumenttiaan.</p> <p>Vakuuttamisen keinona toimii esimerkki, koska argumenttia ei esitetä olettaen sen olevan yleisesti hyväksytty sääntö entuudestaan.</p> <p>Kiinan uudistuksien tavoitteet luovat mahdollisuuksia yhteistyölle, esimerkiksi ympäristöalalla ja palvelualoilla.</p> <p>Yhteistyötä raamittavat sopimukset tarjoavat osapuolille ennalta laaditun suunnan, sopimukset toimivat mallina käyttäytymiselle.</p> <p>Aikaisemmat vapaakauppasopimukset toimivat</p>	<p>Havainnollistaminen</p> <p>Esimerkki</p> <p>Esimerkki</p> <p>Malli</p>

	<p>pyrittävä yhtä korkeaan tavoitetasoon kuin EU:n neuvotteluissa esimerkiksi Kanadan, Japanin ja Yhdysvaltojen kanssa” (Euroopan komissio 2016, 7).</p> <p>”Kun sen pääomamarkkinoiden avautuminen jatkuu, Kiinan vaikutus maailmantalouteen kasvaa entisestään. Tätä kasvavaa keskinäisriippuvuutta on osoittanut Kiinan pörssimarkkinoiden epävakauden heijastuminen maailmanmarkkinoille, ja se tekee koordinoituista ja avoimista talous- ja rahapolitiikoista sitäkin tärkeämpiä” (Euroopan komissio 2016, 7).</p> <p>”Jos meneillään oleva Kiinan elintarvikkeiden turvallisuutta valvovan järjestelmän nykyaikaistaminen toteutetaan oikeassa suhteessa ja avoimella tavalla, järjestelmästä tulee paremmin yhteensopiva EU:n järjestelmän kanssa. Tämä lisäisi kasvu- ja työllistämismahdollisuuksia sekä EU:ssa että Kiinassa, hyödyttäisi molempien osapuolten kuluttajia ja parantaisi maataloushyödykkeiden markkinoillepääsyä” (Euroopan komissio 2016, 8).</p> <p>”Vastavuoroisuuteen perustuva yhteistyö digitaalitalouden alalla tukisi kasvua avoimien markkinoiden, yhteisten standardien ja yhteisen tutkimustoiminnan avulla esimerkiksi 5G-mobiiliviestinnän ja esineiden internetin alalla” (Euroopan komissio 2016, 9).</p> <p>”Kiinan politiikka ja sääntely ovat kuitenkin entistä protektionistisempia. Eurooppalaisilla tieto- ja viestintätekniikan yrityksillä on hankaluuksia markkinoille pääsyssä arvoketjun kaikissa vaiheissa. Ongelmia aiheuttavat muun muassa tiettyä teknologiaa suosivat standardit, monimutkaiset ja syrjivät lupakäytännöt ja sertifiointivaatimukset, turvallisuuden liittyvästä lainsäädännöstä aiheutuvat suhteettomat rajoitukset, epätasapuolinen pääsy</p>	<p>mallina ja ennakkotapauksina, jotka määrittävät EU:n toimia neuvotteluissa ja yhteistyössä Kiinan kanssa.</p> <p>Yhteistyö Kiinan kanssa talous- ja rahapolitiikassa on tärkeää, koska Kiinan vaikutus maailmantalouteen kasvaa. Tätä argumenttia tukee esimerkki Kiinan pörssimarkkinoiden epävakauden heijastumisesta maailmanmarkkinoille.</p> <p>Komission väite on Kiinan järjestelmän uudistamisen tekemisen siitä yhteensopivan EU:n järjestelmän kanssa. Se perustelee tätä argumenttia esimerkillä siitä, miten yhdenmukaisuus hyödyttäisi molempia osapuolia. Esimerkki siksi, koska väitteeseen ei suhtauduta kuten se olisi jo yleisesti hyväksytty sääntö.</p> <p>Ensin yhteistyön hyödyistä vakuutetaan esimerkillä, jonka jälkeen sitä lähestytään yleisesti hyväksyttynä sääntönä. Sitten komissio havainnollistaa tätä konkreettisella esimerkillä.</p> <p>Kiinan protektionistisen käytännöt toimivat vastamallina toivotulle toiminnalle. Havainnollistamisella tuodaan konkreettisia esimerkkejä protektionismin haitoista.</p>	<p>Malli</p> <p>Esimerkki</p> <p>Esimerkki</p> <p>Esimerkki ja havainnollistaminen</p> <p>Vastamalli, esimerkki ja havainnollistaminen</p>
--	---	--	--

	<p>standardointielinten käsittelyyn ja suljetut julkisten hankintojen menettelyt” (Euroopan komissio 2016, 9).</p> <p>”Kiinaa olisi kannustettava osallistumaan kansainvälisiin konfliktinratkaisuprosesseihin sen vastuun mukaisesti, joka sillä on YK:n turvallisuusneuvoston pysyvänä jäsenenä” (Euroopan komissio 2016, 12).</p> <p>”EU:n olisi kannustettava Kiinaa vaikuttamaan alueelliseen vakauteen rakentavalla tavalla. Tähän kuuluvat luottamusta lisäävät toimet, tuki sääntöihin perustuvalla kansainväliselle järjestykselle (muun muassa YK:n merioikeusyleissopimus ja sen välitysoikeudelliset menettelyt) sekä käytännösääntöjä koskevien ASEANin ja Kiinan välisten neuvottelujen nopea päätökseen saattaminen” (Euroopan komissio 2016, 12).</p> <p>”Painopiste pitäisi asettaa kansainvälisiin pyrkimyksiin puuttua terrorismin perimmäisiin syihin, katkaista terroristien rahoitus (muun muassa rahanpesunvastaisen toimintaryhmän avulla) ja ehkäistä ja torjua radikalisoitumista” (Euroopan komissio 2016, 13).</p> <p>”Kiinan rajoittava lähestymistapa internetin hallintaan uhkaa pirstaloida internetin globaalien sidosryhmien vahingoksi ja aiheuttaa kielteisiä taloudellisia ja ihmisoikeuksiin kohdistuvia vaikutuksia” (Euroopan komissio 2016, 13).</p> <p>”Esimerkiksi EU:n ja Kiinan onnistunutta merirosvouksen vastaista toimintaa merellä voitaisiin laajentaa rauhanturvaamiseen ja valmiuksien kehittämiseen maalla. Merirosvouksen torjunnan koordinointi SHADE-mekanismin (Shared Awareness and De-confliction) puitteissa on</p>	<p>Kiinan turvallisuusneuvoston jäsenyys havainnollistaa ja siten tukee komission argumenttia siitä, että Kiinalla on vastuu osallistua kansainvälisiin konfliktinratkaisuprosesseihin.</p> <p>Komission argumentti koskee Kiinan kannusamista vaikuttamiseen alueelliseen vakauteen. Tämän tärkeyttä se havainnollistaa konkreettisin esimerkein millaisilla toimilla Kiina voisi vaikuttaa alueelliseen vakauteen.</p> <p>Terrorismin vastainen työ oletetaan ennalta hyväksytyksi säännöksi, ja konkreettiset esimerkit siitä havainnollistaa tapoja sen toteutumiseksi.</p> <p>Kiinan internettiä rajoittavat toimet ovat haitallisia, koska ne aiheuttavat vahinkoa globaaleille sidosryhmille, taloudelle ja ihmisoikeuksille.</p> <p>Merirosvouksen torjuntaan suunniteltu toimintatapa voi toimia mallina myös EU:n ja Kiinan yhteistyölle rauhanturvaamisessa.</p>	<p>Havainnollistaminen</p> <p>Havainnollistaminen</p> <p>Havainnollistaminen</p> <p>Esimerkki</p> <p>Malli</p>
--	--	---	--

	<p>parantanut yhteistyöhalua, ja taakan jakaminen Maailman ruokaohjelman (WFP) lähetysten perille saattamiseksi on osoittanut tällaisen yhteistyön lisäarvon” (Euroopan komissio 2016, 13–14).</p> <p>”Kiinan G20-puheenjohtajakauden tulokset ja tiivis rahoitusalan yhteistyö G20-ryhmässä tarjoavat EU:lle lähtökohdan hakea Kiinan kanssa yhteistä perustaa esimerkiksi kasvustrategioiden, infrastruktuurien yhteenliittämiseen investoimisen, ympäristötoimien rahoittamisen ja maailmanlaajuisten korruption vastaisten normien suhteen” (Euroopan komissio 2016, 15).</p>	<p>Kiinan toimet osana G20-ryhmää luovat hyvän pohjan tiiviimmälle yhteistyölle. G20-ryhmän toimintatavat voivat toimia valmiina mallina EU:lle ja Kiinalle.</p>	<p>Malli</p>
<p>Dissosiatiiiviset argumentit</p>	<p>”EU pitää myönteisenä Kiinan tuottavia investointeja Eurooppaan, kunhan toiminta on EU:n lainsäädännön mukaista” (Euroopan komissio 2016, 7).</p> <p>”Kun Kiinan talous integroituu enemmän maailmantalouteen, se johtanee siihen, että Kiina tunnustaa keskinäisen riippuvuuden ja noudattaa sellaista kotimaan talouspolitiikkaa, joka ei vääristä kansainvälisiä markkinoita ja kauppasuhteita” (Euroopan komissio 2016, 7).</p> <p>”EU:n olisi kannustettava Kiinaa sitoutuneempaan ja aktiivisempaan rooliin Maailman kauppajärjestössä (WTO) sekä monen- ja useammankeskisissä kauppaj- ja investointialoiteissa, ottamaan vastuuta samassa mitassa kuin se hyötyy avoimesta kauppajärjestelmästä ja tukemaan tähän liittyvien aloitteiden kehittämistä, kuten neuvotteluja ympäristöhyödykkeistä” (Euroopan komissio 2016, 15).</p>	<p>Ehto investointien EU:n lainsäädännön mukaisuudesta erottelee argumentista epätoivotun tulkinnan, eli sen että laitton toiminta olisi myös myönteistä.</p> <p>Asia ei voi olla samanaikaisesti molempia</p> <p>Kiina ei saa hyötyä ja olla osallistumatta samanaikaisesti.</p>	<p>Erottelu</p> <p>Ristiriita</p> <p>Ristiriita</p>

Liite 2: Strateginen katsaus EU:n ja Kiinan suhteisiin analyysirunko

Yläluokka	Ilmaisu aineistosta	Pelkistetty selitys ilmaisusta	Alaluokka	Löytyi / Ei löytynyt
Todellisuuden rakenteeseen nojaavat argumentit	<p>”Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston pysyvänä jäsenenä ja monenvälisen järjestelmän edunsaajana Kiinalla on velvollisuus tukea Yhdistyneiden kansakuntien toiminnan kaikkia kolmea peruspilaria, jotka ovat ihmisoikeudet, rauha ja turvallisuus sekä kehitys” (Euroopan komissio 2019, 2).</p> <p>”Kiinan kasvava taloudellinen painoarvo lisää riskiä siitä, että Kiinan talousjärjestelmän vääristymät ja taloudessa mahdollisesti tapahtuva äkillinen taantuma heijastuvat kielteisesti maailmantalouteen” (Euroopan komissio 2019, 6).</p>	<p>Tässä argumentti siitä, minkälainen velvollisuus Kiinalla on, perustuu sen olemukseen YK:n jäsenenä. Koska Kiina on neuvoston jäsen, sen on kannettava vastuuta.</p> <p>Koska Kiinan taloudellinen painoarvo kasvaa, se aiheuttaa riskin vääristymän heijastumisen maailmantalouteen.</p>	Peräkkäisyyside Peräkkäisyyside	Löytyi
Todellisuuden rakennetta määrittävät argumentit	<p>”Kiinaa ei voida enää pitää kehitysmaana. Se on keskeinen maailmanlaajuinen toimija ja johtava teknologiamahti” (Euroopan komissio 2019, 2).</p> <p>”Muilta osin ihmisoikeustilanne Kiinassa on kuitenkin heikkenemässä, erityisesti Xinjiangissa ja kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevissa asioissa, mikä käy ilmi ihmisoikeusasianajajiin ja ihmisoikeuksien puolustajiin jatkuvasti kohdistuvista tukahduttamistoimista” (Euroopan komissio 2019, 2).</p> <p>”Monialaiset hybridiuhat, mukaan lukien tiedotusoperaatiot, ja suuret sotaharjoitukset</p>	<p>Kiinan toimijuus ja johtava teknologiamahti havainnollistaa ja on kokreettinen esimerkki siitä, miksi Kiina ei ole enää kehitysmaa.</p> <p>Huono ihmisoikeustilanne on yleismaailmallisesti hyväksytty asiantila, ja esimerkit Xinjiangista ja oikeuksien rajoittamisesta havainnollistavat EU:n argumentin vakuuttavuutta.</p>	Havainnollistaminen Esimerkki	Löytyi

	<p>sekä heikentävät luottamusta että vaarantavat EU:n turvallisuuden” (Euroopan komissio 2019, 4).</p> <p>”Euroopan ja Aasian yhteyksiä koskeva EU:n strategia tarjoaa selkeän kehityksen asiantunnevalle yhteistyölle kumppaneidemme kanssa. Sen ansiosta unioni voi pyrkiä luomaan synergioita suhteessa kolmansiin maihin, myös Kiinaan, liikenteen, energian ja digitaalisten yhteyksien aloilla kansainvälisten normien ja standardien pohjalta” (Euroopan komissio 2019, 5).</p> <p>”Kiina varaa kotimarkkinansa huippuyrityksilleen suojaamalla niitä kilpailulta eri tavoin kuten avaamalla markkinoita valikoivasti, edellyttämällä toimilupia ja rajoittamalla investointeja muulla tavoin, myöntämällä tuntuvia tukia sekä valtion omistamille että yksityisille yrityksille, estämällä pääsyn julkisten hankintojensa markkinoille, asettamalla lokalisointivaatimuksia, myös tietojen osalta, suosimalla kotimaisia toimijoita teollis- ja tekijänoikeuksien suojelussa ja täytäntöönpanossa sekä muussa kansallisessa lainsäädännössä ja rajoittamalla ulkomaisten yritysten mahdollisuuksia osallistua valtion rahoittamiin ohjelmiin” (Euroopan komissio 2019, 6).</p> <p>”EU:n ja Kiinan kaupp- ja investointiyhteyksien laajuuden vuoksi on tärkeää kehittää taloussuhteita tasapainoisempaan suuntaan vastavuoroisuuden pohjalta. Tämä voidaan toteuttaa monin eri tavoin, kuten tekemällä Kiinan kanssa yhteistyötä kansainvälisillä foorumeilla sääntöjen uudistamiseksi, edistymällä</p>	<p>yleistä tilannetta esimerkin avulla.</p> <p>EU:n Aasiaa koskeva strategia toimii ennakkoon määriteltynä toimintamallina sen suhteissa Kiinaan. Malleja ovat myös kansainväliset normit ja standardit.</p> <p>Väitteelle ei haeta hyväksyntää, vaan tarjotaan konkreettinen esimerkki väitteelle.</p> <p>Taloussuhteiden tärkeys yritetään vakuuttaa esimerkein.</p>	<p>Esimerkki</p> <p>Malli</p> <p>Havainnollistaminen</p> <p>Esimerkki</p>	
--	--	--	---	--

	ratkaisevasti kahdenvälisissä neuvotteluissa tai hyödyntämällä esimerkiksi äskettäin nykyaikaistettuja ja tehostettuja kaupan suoja-toimia” (Euroopan komissio 2019, 6–7).			
Dissosiatiiiviset argumentit	”Ilmastonmuutoksen osalta voidaan todeta, että Kiina on samaan aikaan sekä maailman suurin hiilidioksidipäästöjen aiheuttaja että suurin investoija uusiutuvan energian alalla. EU on tyytyväinen siihen, että Kiina on yksi tärkeimmistä välittäjistä Pariisin sopimukseen liittyvissä asioissa. Samaan aikaan Kiina osallistuu hiilivoimalaitosten rakentamiseen monissa maissa, mikä vaarantaa Pariisin sopimuksen maailmanlaajuisten tavoitteiden saavuttamisen” (Euroopan komissio 2019, 3).	Komissio on tyytyväinen osaan Kiinan ilmastopoliittisista toimista, mutta erottelee epätoivotun tulkinnan sulkemiseksi pois toimista ne, joita se ei koe positiivisina tai toivottuina.	Erottelu	Löytyi